
TOMASZ WALENTA — AUTOREFERAT

Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych
Wydział Sztuki Nowych Mediów

SPIS TREŚCI

I – WYKSZTAŁCENIE I PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Wykształcenie	1
Doświadczenie zawodowe – nauczanie	1
Doświadczenie zawodowe – działalność niezależna	2
Doświadczenie zawodowe – praca w firmach	2

II – ŻYCIORYS

Kanada 1983-1996	3
Polska 1996-1999	4
Kanada 1999-2005	6
Polska-Kanada 2005-2015	8
PhD 2.0	9
Polska 2015-do chwili obecnej	13

III – OPIS I DOKUMENTACJA DOROBKU ARTYSTYCZNEGO

Wykaz dorobku stanowiącego osiągnięcie naukowe lub artystyczne, o którym mowa w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku	14
Znaki, język wizualny i ilustracja prasowa	14
<i>Mind & Matter</i>	16
Dorobek stanowiący osiągnięcie artystyczne	23
Udział w międzynarodowych i krajowych imprezach artystycznych	78
Udział w międzynarodowych i krajowych publikacjach	78
Udział w międzynarodowych kolekcjach muzealnych	78
Udział w konkursach	79

BIBLIOGRAFIA

ANEKSY

Aneks 1 – Dane osobowe	
Aneks 2 – Dyplom PhD	
Aneks 3 – Wykaz dorobku artystycznego zrealizowanego od momentu otrzymania doktoratu.	
Aneks 4 – Portfolio dydaktyczne – 2017-2019	
Aneks 5 – Practical Work Methodology	

i- Obraz który mówi: studium praktyczne języka wizualnego dla projektantów graficznych i ilustratorów prasowych.

I – WYKSZTAŁCENIE I PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Wykształcenie

Philosophiae Doctor (PhD) – 2016

Uniwersytet UQAM w Montrealu, Wydział Sztuk Pięknych. Wiedza i Praktyka Sztuki
Tytuł: *L'image qui parle: Étude de la pratique du langage visuel pour le graphiste et l'illustrateur éditorial*.

Promotor: prof. Marc H. Choko

Dyplom magistra sztuki – 1999

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Grafiki

Promotor praktyczny: prof. Lech Majewski

Promotor teoretyczny: prof. Anna Lewicka-Morawska

Licencjat – 1995

Projektowanie graficzne, Uniwersytet UQAM w Montrealu.

Doświadczenie zawodowe – nauczanie

Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych (www.pja.edu.pl)

- › Adiunkt – Stosowana Semiotyka Wizualna
- › Adiunkt – Praktyka projektowa
- › Adiunkt – Praktyka projektowa II
- › Adiunkt – Metodologie badawcze dla projektantów
- › Adiunkt – Zarządzanie projektem
- › Wykładowca – Semiotyka wizualna – Zima 2017-2018
- › Wykładowca – Semiotyka filmowa – Zima 2017-2018
- › Wykładowca – Praktyka projektowa – Zima 2017-2018
- › Wykładowca – Informacja wizualna – Zima 2017-2018

Uniwersytet UQO w Ottawie, Kanada (www.uqo.ca/emi)

- › Wykładowca – Projektowanie plakatu – Jesień 2015
- › Wykładowca – Wprowadzenie do typografii – Jesień 2015

Uniwersytet UQAM w Montrealu, Kanada (www.design.uqam.ca)

- › Wykładowca – Wprowadzenie do projektowania graficznego – Jesień 2013 & 2014
- › Profesor wizytujący – Projektowanie plakatu – Lato 2011
- › Asystent – Wprowadzenie do projektowania graficznego – Jesień 2005
- › Wykładowca – Historia projektowania graficznego – Zima 2004 & 2005
- › Asystent – Historia projektowania graficznego – Zima 2003

Uniwersytet ULAVAL w Quebec'u, Kanada (www.design.ulaval.ca)

- › Wykładowca – Ilustracja prasowa – Jesień 2002

Warsztaty

- › Profesor wizytujący, School of Form, Poznań – Projektowanie plakatu – Zima 2018
- › Profesor wizytujący, Szkoła Intuit.lab, Paryż – Projektowanie plakatu – Zima 2006
- › Profesor wizytujący, Atelier Autograf, Paryż – Projektowanie plakatu – Zima 2006

Doświadczenie zawodowe – działalność niezależna

Niezależny grafik i ilustrator reprezentowany od 2001 roku w Stanach Zjednoczonych przez Marlena Agency (marlenaagency.com). Klienci: Time magazine, Foreign Policy, The New Republic magazine, The Boston Globe, The New York Times, The Chicago Tribune, The Washington Post, OLAM Magazine, The Wall Street Journal, Forbes Magazine, Columbia Journalism Review, Oxford University Press, Sunday Magazine, Harvard Business Review, Scholastic, The National Post, The Scientist, Yale School of Public Health, Nautilus Magazine itp.

Niezależny grafik i ilustrator w Polsce. Klienci: Dziennik, Newsweek, FUTU, Przekrój, Dziennik Gazeta Prawna, Wpost, Magazyn Podróże, Magazyn Pismo, Instytut Adama Mickiewicza, Muzeum Żydów Polskich, Porcelana Kristoff.

Doświadczenie zawodowe – praca w firmach

ORANGETANGO, Montreal, Kanada (www.orangetango.com)

Grafik – Od marca 2000 do lipca 2000

Dyrektor Artystyczny – Od lipca 2000 do lutego 2001

SIDLEE, Montreal, Kanada (www.sidlee.com)

Projektant stron internetowych dla Cirque du Soleil, 2002

SAATCHI & SAATCHI, Warszawa, Polska (www.saatchi.com/pl)

Dyrektor artystyczny junior – Staż letni, 1997

II – ŻYCIORYS

Kanada 1983-1996

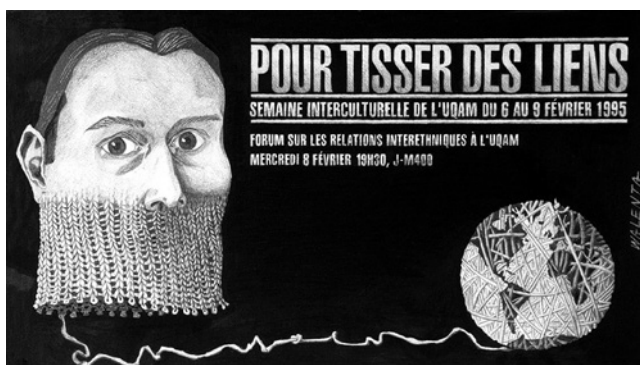
Plakat *Policja*, Mieczysław Górowski, 1989.

Urodziłem się w Warszawie w 1974 roku. W roku 1981 wyjechałem z rodzicami do Szwajcarii, skąd następnie w 1983 roku wyemigrowaliśmy do Kanady. Dzieciństwo spędziłem w Montrealu. Miałem francuskojęzycznych przyjaciół, czułem się frankofonem i Kanadyjczykiem.

W wieku 15 lat idąc montrealską ulicą St-Denis, zobaczyłem w oknie galerii plakat który zrobił na mnie takie wrażenie, że tego dnia zdecydowałem, że chcę zostać grafikiem. Był to polski plakat *Policja* autorstwa Mieczysława Górowskiego.

Mój pierwszy kontakt z projektowaniem graficznym nastąpił w 1991 roku, kiedy ukończyłem szkołę średnią i zapisałem się do Collège Jean-de-Brébeuf – jezuickiej szkoły przygotowawczej do studiów uniwersyteckich – i zacząłem studiować komunikację wizualną. W ciągu dwóch lat spędzonych w tej szkole, odkrywałem i próbowałem sił w rysunku, malarstwie, rzeźbie, fotografii, filmie i typografii. Owocem tego okresu było moje pierwsze portfolio i podanie o przyjęcie na studia na Wydziale Projektowania Graficznego Université du Québec à Montréal. Zostałem przyjęty bez rozmowy (interview), co było wyrazem uznania dla zaprezentowanych przeze mnie prac, biorąc pod uwagę, że było około sześćdziesięciu kandydatów na jedno miejsce.

Następne trzy lata spędziłem na odkrywaniu różnych dziedzin grafiki: typografii, ilustracji, animacji, projektowania czasopism, projektowania książek, projektowania dla wczesnego internetu, projektowania plakatów, projektowania opakowań itp. Zdobyłem kompetencje we wszystkich tych dziedzinach, ale najlepiej czułem się w ilustracji i projektowaniu plakatów. Interesowało mnie to tak bardzo, że zgłosiłem się jako wolontariusz do tworzenia plakatów dla stowarzyszeń studenckich.

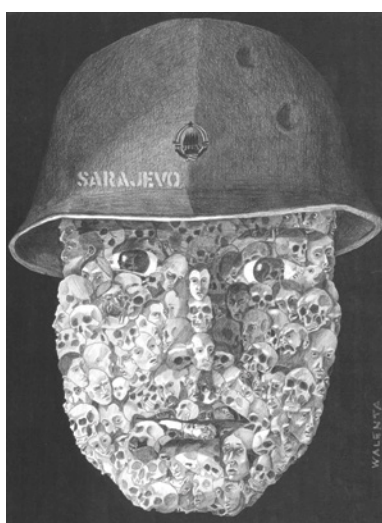
Plakat dla stowarzyszenia studenckiego, 1995.

Podczas studiów, gdy moja wizja tego, kim chciałbym zostać i co osiągnąć, stała się jaśniejsza, zdecydowałem, że po skończeniu licencjatu, pojedę do Polski na studia do Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie – miejsca urodzenia, zarówno mojego, jak i polskiego plakatu. Było to, w tym czasie moim marzeniem i celem. Pasjonowały mnie dzieła Górowskiego, Tomaszewskiego, Lenicy, Młodożeńca, Świerzego, Starowieyskiego, Cieślewicza itd. Byli moimi mistrzami i marzyłem, że i ja też zostanę polskim plakacistą.

Po uzyskaniu licencjatu wiosną 1996 roku postanowiłem pracować przez całe lato, aby zaoszczędzić pieniądze na studia w Warszawie. Dostałem pracę jako młodszy grafik w małym montrealskim studio Fly Graphics i drugą nocną, jako dorożkarz w Starym Montrealu. Te dwie prace pozwoliły mi odłożyć pieniądze, na kupno komputera, skanera i biletu w jedną stronę z Montrealu do Warszawy.

Polska 1996-1999

Przyjechałem do Warszawy we wrześniu 1996 roku i z moim portfolio poszedłem na Akademię Sztuk Pięknych, aby zapisać się na studia magisterskie. Sekretarka wydziału Pani Janina Piotrowska (nieoceniona Pani Janka) z uśmiechem poinformowała mnie, że niestety przegapiłem okres rekrutacji i mogę złożyć wniosek dopiero w przyszłym roku. Ja, również zachowując uśmiech, wyjaśniłem moją sytuację i pokazałem mój licencjat i portfolio. Po obejrzeniu moich prac Pani Janka poleciła mi poczekać na korytarzu i poszła na rozmowę z dziekanem, prof. Stanisławem Wieczorkiem, po której poinformowała mnie, że dziekan okazał się otwarty na moją prośbę, ale pod warunkiem, że przedstawię moje portfolio profesorom ze wszystkich pracowni magisterskich (pracownia malarstwa, pracownia rysunku, pracownia specjalizacyjna) i że każdy z nich musi się zgodzić na przyjęcie mnie do swojej pracowni.

Ilustracje zrealizowane w moim „Polskim” stylu podczas studiów w Montrealu, 1993-1996.

Naprawdę nie wiem, jak udało mi się zostać zaakceptowanym w pracowniach malarstwa i rysunku profesorów Grzegorza Pabla i Huberta Borysa – w moim kanadyjskim portfolio nie miałem obrazów i rysunków akademickich, miałem jedynie ilustracje.

Wybrałem pracownię specjalizacyjną prof. Lecha Majewskiego, który po obejrzeniu moich prac powiedział: „Masz talent, ale musisz zapomnieć o wszystkim, co zrobiłeś i czego się nauczyłeś do dzisiaj, musisz przestać próbować naśladować polskich plakacistów, jesteś wesołym Kanadyjczykiem, w mojej pracowni dowiesz się, kim jesteś naprawdę, odkryjesz siebie.”

Początki były trudne, ponieważ nie łatwo jest zapomnieć wszystko to, czego się nauczyliśmy. Miałam również wiele problemów z zajęciami teoretycznymi, takimi jak historia sztuki i filozofii, ponieważ nigdy nie spędziłam ani jednego dnia w polskiej szkole. Aby napisać wymagane prace po polsku, musiałem nauczyć się w tym języku czytać i pisać.

W pracowni Majewskiego słyszałem o „syntezie”, „skrótach wizualnych”, „języku wizualnym”, ale nie zupełnie rozumiałem, co oznaczają te słowa. Dopiero po ponad roku i wielu porażkach w końcu zrozumiałem, co prof.

Plakat *Happy New Year*, 1998. Pierwszy plakat w moim „prawdziwym stylu”.

Majewski chciał nam przekazać. Nauczyłem się budować obraz za pomocą znaków wizualnych. Znalazłem swój własny styl graficzny i po raz pierwszy odkąd zacząłem studiować, właśnie w pracowni prof. Majewskiego, zacząłem się dobrze bawić i tak jak mi obiecał, odkryłem siebie.

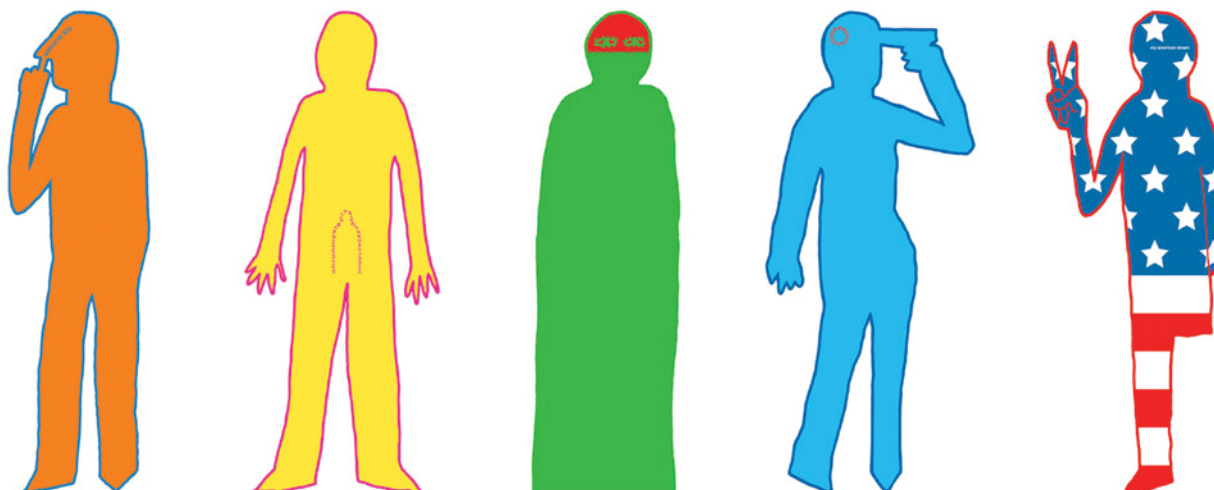
Równoległe z studiami w pełnym wymiarze godzin na Akademii Sztuk Pięknych pracowałem, jako grafik na „rodzącym się, polskim rynku”. W latach 90-tych rynek ten był eldorado dla grafika, który wiedział, jak korzystać z komputera. Pracowałem dla wielu klientów, projektując wszystko, od wizytówek po czasopisma. W ten sposób zarabiałem na życie i nauczyłem się wiele o druku i projektowaniu graficznym.

W 1997 roku zaoferowano mi płatną praktykę w Saatchi & Saatchi w Warszawie. Zostałem zatrudniony na okres letni jako dyrektor artystyczny junior. To doświadczenie było interesujące, głównie dlatego, że pozwoliło mi uświadomić sobie jak bardzo nie chcę pracować w agencji reklamowej.

Pierwszy sukces graficzny osiągnąłem w 1998 roku, kiedy mój plakat *Happy New Year*, zrealizowany w pracowni Lecha Majewskiego, został wybrany na 16 Międzynarodowe Biennale Plakatu w Wilanowie.

W czerwcu 1999 roku ukończyłem Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Napisałem pracę teoretyczną pt. *Dada i typografia* pod kierunkiem prof. Anny Lewickiej-Morawskiej. Mój praktyczny projekt dyplomowy *Welcome XXI*, stworzony pod kierunkiem Lecha Majewskiego, był instalacją dziesięciu postaci (197 cm wzrostu — tak jak ja), przedstawiających realia społeczne i polityczne XX wieku.

Wróciłem do Kanady w grudniu 1999 roku.

Welcome XXI — Projekt dyplomowy, pięć z dziesięciu postaci, 1999.

Kanada 1999-2005

Pierwszy plakat dla Les Zapartistes, 2001.

Plakat dla National Film Board of Canada, 2004.

Plakat dla Théâtre Deuxième Réalité, 2004.

Powrót do Montrealu po ukończeniu studiów magisterskich zawsze był moim planem. Czuję się bardziej Kanadyjczykiem niż Polakiem i wydawało mi się, że w Kanadzie mogę mieć dostęp do ciekawszej pracy w niż w Polsce. Moim celem w tamtym czasie było projektowanie plakatów teatralnych dla montrealskich teatrów, ale niestety nie miałem kontaktów w tym środowisku. Na szczęście znalazłem pracę w małym studiu o nazwie Orangetango należącym do Mario Mercier, znanego montrealskiego projektanta i jego współniczki Annie Lachapelle. Orangetango było nastawione na rynek kulturalny, projektując książki, czasopisma, raporty roczne, systemy identyfikacji graficznej, strony internetowe i plakaty dla instytucji kulturalnych w Montrealu. Ponieważ nasz zespół był bardzo mały – tylko trzech projektantów – miałem okazję dogłębnie i od początku do końca zajmować się różnymi projektami. Byłem, na przykład, odpowiedzialny za projektowanie całego czasopisma architektonicznego Ai dla The Canadian Center for Architecture (CCA), pracowałem nad książkami, stronami internetowymi i plakatami. Praca w Orangetango nauczyła mnie wiele, zwłaszcza w dziedzinie typografii i otworzyła mi wiele drzwi.

Dzięki księgowemu Orangetango, Davidowi Lavoie, poznałem grupę aktorów, którzy zakładali kabaret zaangażowany politycznie – Les Zapartistes. Zapytali czy mógłbym projektować im plakaty. Nie mieli żadnego budżetu, w związku z czym miałem całkowicie wolną rękę i absolutną swobodę. Na początku naszej współpracy ich sytuacja finansowa była tak zła, że mogli zapłacić tylko za wielkoformatowe czarno-białe kserokopie. Rozwiązałem ten problem, tworząc szablony i dodając kolor do tych czarno-białych fotokopii za pomocą farby w sprayu. Proces produkcyjny był mocno toksyczny, ze względu na opary (zimną pracowałem w piwnicy kawiarni), ale udawało mi się wyprodukować około 25 plakatów (100 cm x 140 cm) dla każdego przedstawienia. Ostatecznie, z ich rosnącym sukcesem, mogliśmy drukować nasze plakaty w sitodruku.

To doświadczenie uruchomiło moją karierę plakatową w Montrealu. W kolejnych latach inne teatry i instytucje zaczęły się do mnie zwracać prosząc o zaprojektowanie plakatów. Do dziś dostaję kontrakty w Montrealu dzięki temu co zaprojektowałem dla Les Zapartistes.

Zawsze chciałem być wolnym strzelcem – nie jestem stworzony do pracy od godz. 8 do 16. Aby zdobyć niezależność, postanowiłem oprócz projektowania plakatów zająć się również ilustracją prasową. Projektowanie plakatów kulturalnych dało mi doskonałą możliwość do stworzenia portfolio ilustracji.

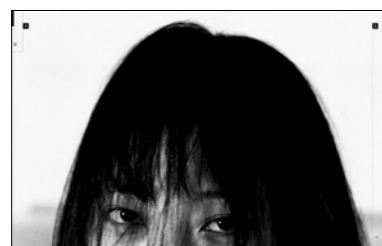
Na początku 2001 roku Orangetango połączyło się z innym studium graficznym. Liczba pracowników wzrosła z 5 do 25, zmieniło się obciążenie pracą, zmieniła się atmosfera, zdecydowałem się odejść. Rzuciłem pracę w Orangetango, ale jeden z klientów – czasopismo architektoniczne Ai – również niezadowolony z fuzji, zaproponował mi współpracę i dzięki niemu rozpoczęła się moja kariera wolnego strzelca.

1- Cirque du Soleil to kanadyjska firma rozrywkowa i największy producent teatralny na świecie – Wikipedia.

Magazyn Ai, 2000.

Przez następne sześć miesięcy pracowałem dla Ai, kompletowałem moje portfolio ilustracji i rozpocząłem współpracę z Diesel (dziś Sidlee), młodą, dynamiczną agencją projektową, jako niezależny projektant stron internetowych. Pracowaliśmy nad przetargiem na pierwszą stronę internetową Cirque du Soleil¹, a po wygraniu przetargu, zrealizowaliśmy ich pierwszy portal internetowy.

W czerwcu 2001 roku moje portfolio ilustracji było gotowe i zacząłem kontaktować się z agentami ilustracji w Stanach Zjednoczonych. Otrzymałem dwie pozytywne odpowiedzi, jedną z San Francisco, z której nie skorzystałem, i drugą z nowojorskiej agencji Marlena Agency. Właścicielką agencji Marlena Agency jest Marzena Torzecka, polska emigrantka mieszkająca w Nowym Jorku. Zanim zgodziła się mnie reprezentować, poprosiła o wykonanie serii ilustracji na konkretne tematy, w celu stworzenia pełniejszego portfolio. Przez kolejnych sześć miesięcy co tydzień wysyłała mi artykuły lub tematy do zilustrowania. Pewnego popołudnia zadzwoniła, mówiąc, że ma dobrą i złą wiadomość. Dobra to to, że znalazła dla mnie pierwszy kontrakt, że jest to ilustracja na okładkę dla magazynu The New Republic, że jest dobrze płatna i, że jeśli wywiążę się z zadania i zdołam moją ilustrację opublikować, podejmie się odtąd reprezentować mnie na stałe. Zła wiadomość brzmiała: „ilustracja jest na jutro rano, a jeśli nie zostanie opublikowana musisz znaleźć sobie nowego agenta”. Pracuję z Marzeną od 17 lat.

Okładka The New Republic, 2002.

Moje pierwsze zlecenie od Marlena Agency.

W kwietniu 2002 roku pracowałem jako freelancer, pracowałem jako projektant stron internetowych, projektant czasopism, projektant plakatów oraz jako ilustrator prasowy reprezentowany przez agencję nowojorską. W tym samym roku Université Laval w mieście Quebec, zaproponował mi wykłady na temat ilustracji prasowej w semestrze zimowym w 2002 roku. Równolegle rozpocząłem studia doktoranckie na Université du Québec w Montrealu. Moja ówczesna praca miała nosić tytuł *Wpływ historii na twórczość polskich plakacistów z okresu 1945-1989*.

W tym samym czasie zostałem poproszony przez mojego byłego profesora o zrecenzowanie plakatów zaprojektowanych przez jego studentów. Wkrótce po przeglądzie zaproponował mi pracę. Zacząłem pracować na moim macierzystym uniwersytecie (UQAM) w styczniu 2003 roku. W pierwszym roku (2003) zostałem zatrudniony jako asystent w klasie *Historii Projektowania Graficznego*. W 2004 roku awansowałem na wykładowcę tej samej klasy. Przez dwa lata wykładałem

Historię Projektowania Graficznego (2004-2005). W 2005 roku zostałem asystentem w klasie *Wprowadzenie do Grafiki*.

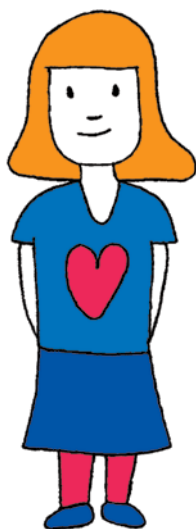
Moje studia doktoranckie posuwały się i jesienią 2005 roku pojechałem do Polski, aby przeprowadzić wywiady i zebrać ostatnie dane do mojej pracy doktorskiej.

Do tego momentu w moim życiu wszystko odbywało się zgodnie z planem, ale to miało się wkrótce zmienić.

Polska-Kanada 2005-2015

Wylądowałem w Warszawie w październiku 2005 roku z zamiarem przeprowadzenia badań finalizujących mój doktorat. Zamiast tego założyłem rodzinę. To zmieniło wszystkie moje plany i całe moje życie. Przeprowadziłem się do Polski, porzuciłem studia doktoranckie i porzuciłem pracę na uniwersytecie w Montrealu.

W latach 2006-2011 kontynuowałem pracę jako grafik i ilustrator, ale pracę akademicką odłożyłem na bok, z wyjątkiem dwóch warsztatów z projektowania plakatu, które przeprowadziłem w Paryżu zimą 2006 roku.

Portret mojej córki, 2011.

W tym czasie stworzyłem ponad 200 ilustracji na rynku amerykańskim, ponad 200 ilustracji na rynku polskim i co najmniej 20 plakatów. Na rynku amerykańskim rozpocząłem czteroletnią cotygodniową współpracę z Time Magazine (2011-2015 — 163 ilustracje). Miałem też innych klientów, takich jak The Washington Post, The Boston Globe, The Wall Street Journal. Na polskim rynku miałem okazję pracować co tydzień dla Dziennika, tworząc łącznie 108 ilustracji. Pracowałem też regularnie dla Magazynu Podróże od 2006 (2006-2018 — 117 ilustracji), dla Newsweek Polska od 2008 (2008-2014 — 97 ilustracji), i sporadycznie dla Przekroju i Magazynu Wprost.

W 2011 roku skończyła się moja hibernacja akademicka. Zostałem zaproszony na wykłady przez mój były Uniwersytet w Montrealu. Po tym doświadczeniu postanowiłem dokończyć doktorat. W 2012 roku złożyłem podanie z prośbą o wznowienie studiów doktoranckich, co nastąpiło w 2013 roku — po 7 latach nieobecności. Ukończyłem studia po trzech latach, mieszkając w tym czasie pomiędzy Warszawą a Montrealem. Ponownie zatrudniono mnie jako wykładowcę, wykładałem *Wprowadzenie do Projektowania Graficznego* na uniwersytecie UQAM (2013-2014), a także *Plakat i Wprowadzenia do Typografii* na Université du Québec en Outaouais (2015).

PhD 2.0

Jak wspomniałem wyżej, moja pierwsza praca doktorska (2002-2005) dotyczyła burzliwej historii Polski i jej wpływu na polskich plakacistów z okresu 1945-1989. Po siedmiu latach, po ponownym rozpoczęciu studiów, poczułem potrzebę zmiany tematu. Pracując w moim zawodzie skupiłem się głównie na teraźniejszości i przyszłości. Dojrzałem, stałem się profesjonalistą, rozwinąłem swój styl i umiejętność wyrażania często niezwykle złożonych treści.

Nowy temat mojego doktoratu, to owoc 15 lat pracy projektanta plakatów i ilustratora prasowego. Przez te lata tworzyłem swobodnie, nie dociekając teoretycznych podstaw moich prac. Robiłem plakaty i ilustracje prasowe bez analizowania mechanizmów leżących u podstaw mojej twórczości. Mój instykt, wyobraźnia i wrażliwość były jedynymi narzędziami, którymi się posługiwałem.

Z biegiem czasu zacząłem jednak dostrzegać logikę w mojej pracy. Zauważyłem i zrozumiałem, że za instyktownym aktem tworzenia istnieje struktura. Stawiałem sobie pytanie: „Jaka jest struktura języka wizualnego, którego używam jako projektant plakatów i ilustrator prasowy?”

Ciekawość odkrywania tej struktury oraz chęć zrozumienia jej i nazwania doprowadziły do przededefiniowania tematu mojej pracy doktorskiej. Brzmi on ostatecznie *Obraz który mówi: Studium praktyki języka wizualnego dla projektanta graficznego i ilustratora prasowego.*

Mój doktorat jest refleksją profesjonalisty-praktyka na temat mechanizmów własnej twórczości zawodowej i próbą jej teoretycznego ujęcia. Jest zaadresowany do praktykujących grafikę projektantów i ilustratorów, a nie teoretyków. Jest napisany prostym i przystępnym językiem. Wiele z tego, co zaproponowałem, opiera się na moich własnych refleksjach i własnych intuicjach.

Teoretyczne ramy, których użyłem, pomogły mi zrozumieć i nazwać pewne pojęcia językowe i semiotyczne. Pomogły mi uporządkować myśli i zakotwiczyć moje refleksje. Zainspirowały mnie i wyjaśniły zasady, których przedtem nie potrafiłem jednoznacznie zidentyfikować. Literatura z której korzystałem była narzędziem służącym do lepszego zrozumienia zagadnień języka wizualnego i jego elementów, ale nie zdefiniowała treści które przekazywałem. Treści te wynikają i są zasadniczo zakorzenione w moim doświadczeniu zawodowym profesjonalisty i wykładowcy.

Obserwując, z jednej strony wymagania rynku, z drugiej, młodych ludzi pragnących na tym rynku zaistnieć, zdefiniowałem tematy, które chciałem przekazać. Stworzyłem teoretyczną bazę, której mi brakowało, kiedy robiłem pierwsze kroki i kiedy nie rozumiałam w pełni, czego wymagali ode mnie moi profesorowie. Moim zamierzeniem było ułatwienie dostępu do języka wizualnego, który może służyć indywidualnej ekspresji każdego początkującego grafika.

Symbol i znak.

Mój doktorat (książka) składa się z dwóch tomów. W pierwszym tomie przedstawiam koncepcyjne i graficzne elementy języka wizualnego, wyjaśniam jego zasady, opisuję mój zawód i własną praktykę. Kończę na studium przykładów praktycznych, które zawiera przegląd mojej pracy i procesów twórczych. Drugi tom jest zbiorem 250 znaków, które można wykorzystać do wyrażania różnych pojęć. Katalog ten może być wykorzystany jako źródło inspiracji lub narzędzie do poszerzenia słownictwa wizualnego każdego, kto chce komunikować obrazem.

L'image qui parle: Étude de la pratique du langage visuel pour le graphiste et l'illustrateur éditorial oraz *L'image qui parle: Répertoire*, 2015. Okładki książek.

Dla mnie nauka języka wizualnego była oparta na próbach i błędach i zajęła sporo czasu. Niestety nie ma „podręcznika języka wizualnego”. Istnieją oczywiście książki, które zajmują się tym tematem. Pochodzą jednak od teoretyków, takich jak Roland Barthes, Fernande Saint-Martin, Catherine Saouter lub Umberto Eco, by wymienić tylko kilku. Po przeczytaniu tych tekstów mogę powiedzieć, że są przeznaczone głównie dla historyków lub teoretyków sztuki. Są to prace przedstawiające punkt widzenia odbiorcy

i oferujące interpretacje i sposoby dekodowania i analizy dzieł. Są to teksty złożone, napisane językiem, który często jest trudny nawet dla badaczy i moim zdaniem nie oferują narzędzi do tworzenia obrazów.

Moja praca została napisana z punktu widzenia profesjonalisty, nadawcy, koncentrującego się na tworzeniu obrazów. Jeśli porównam projektanta graficznego z kucharzem, mogę powiedzieć, że grafik tworzy obraz, tak jak szef kuchni tworzy danie. Danie można analizować, próbując odgadnąć jego składniki. Jednak znacznie łatwiej byłoby poprosić szefa kuchni o przepis. W ten sam sposób historyk sztuki lub badacz sztuki może odgadnąć „składniki” obrazu, ale gdyby to było możliwe, o ile łatwiej byłoby zapytać o nie bezpośrednio artystę który ten obraz stworzył?

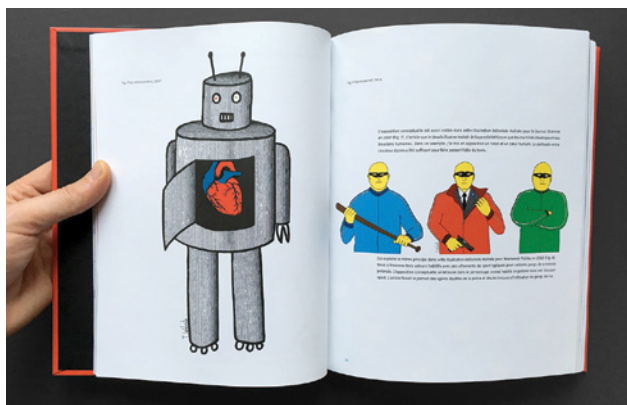
Ta analogia jest dobrą ilustracją problemu, którym się zajmuję. Będąc twórcą obrazu lub „szefem kuchni”, jestem w stanie wyjaśnić moje podejście i moją metodologię pracy. Mogę przekazać moją wiedzę i doświadczenie poprzez wyraźne i precyzyjne określenie „składników” moich prac i procesu, który doprowadził do ich powstania. Robiąc to, zwracam się do studentów i profesjonalistów, którzy również chcą komponować graficzne „dania”.

Mimo wielu starań nie udało mi się znaleźć w fachowym piśmiennictwie żadnych prac dostarczających narzędzi studentom i profesjonalistom bezpośrednio zajmującym się pojęciami związanymi z językiem wizualnym. Nie ma książki wyjaśniającej zasady i elementy tego języka oraz oferującej strukturę i terminologię dostępną studentom i praktykującym grafikom. Publikacje, które znalazłem, badają techniczne koncepcje projektowania graficznego (reguły typograficzne, reguły kompozycji, budowę siatek graficznych itp.), ale nie przedstawiają interesujących mnie zagadnień.

Teoretyczny punkt widzenia: semiotyka

Język wizualny ma swoje źródło bezpośrednio w teorii znaków. Dlatego semiotologia Ferdinanda de Saussure'a i semiotyka Charlesa Sandersa Peirce'a są u podstaw moich teoretycznych odniesień.

Autorami, którzy najbardziej mnie zainspirowali są Charles Sanders Peirce, Gérard Deledalle, Joëlle Rethoré i Jean-Marie Klinkenberg. To właśnie dzięki nim coraz bardziej interesuję się semiotyką, którą zamierzam pogłębić w kolejnych badaniach.

L'image qui parle: Étude de la pratique du langage visuel pour le graphiste et l'illustrateur éditorial, 2015.

Metodologia

Badania, które prowadziłem, skupiły się na języku wizualnym w mojej praktyce projektanta plakatów i ilustracji prasowych. Mój doktorat przedstawia punkt widzenia refleksyjnego praktyka.

2- „Jest badaczem, który sonduje realia swojej praktyki zawodowej. Nie zastanawia się nad cechami rzeczy, ale nad działaniami, które podejmuje lub robi... Nie gardzi zainteresowaniem teoretyka, który zadaje sobie pytanie, w jaki sposób wiedza jest konstruowana, ale wie, jak doświadczyć, że istnieją inna wiedza zbudowana na podstawie działania. Oczywiście ta nowa wiedza będzie starała wyrazić siebie, przekazać siebie, stać się teoretyczna. Wiedza zawodowa jest zgodna z innym pytaniem i innym podejściem: podejściem refleksyjnym.”

[tłumaczenie autora]

„It is a researcher who examines the realities of his professional practice. He reflects, not on the characteristics of things, but on the actions he takes or does... He does not despise the question of the theoretician who asks himself how knowledge is constructed, but he knows how to experience that another knowledge is built on the basis of the action itself. Of course, this new knowledge will seek to express itself, to tell itself, to be in turn theoretical. Professional knowledge obeys another question and another approach: the reflexive approach.”² (Schön, 1996, p.14)

Moim celem było zbadanie własnej praktycznej wiedzy, wynikającej z doświadczenia oraz zrozumienie i wyjaśnienie realiów mojej praktyki. Tekst jest oparty na heurystycznym podejściu inspirowanym przez Moustakasa (1990), zgodnie z zasadami wstępnego zaangażowania, zanurzenia i inkubacji, oświecenia i wyjaśnienia, a także twórczej syntezy i walidacji. Moje refleksje zostały, częściowo przynajmniej, zrealizowane *po akcji* (Schön, 1983/1994), aby nie przerywać procesu twórczego, ale również *w akcji* (Saint-Arnaud, 2001), podczas zaplanowanych sesji twórczych. Wyróżniłem te dwa podejścia, aby podkreślić, że moja refleksja nie ogranicza się do retroaktywnej analizy, ale obejmuje również analizę w momencie tworzenia. Te dwa sposoby patrzenia na moją pracę są dla mnie komplementarne i zgadzają się z celem poszukiwania procesów w działaniu (Bruneau i Villeneuve, 2007).

Moja metodologia była hybrydowa – wykorzystałem metodę heurystyczną (Moustakas, 1990) i metodę refleksyjnego praktyka (Schön, 1996 i Saint-Arnaud, 2001). Te dwie metody zainspirowały mnie podczas prowadzenia badań i dostosowałem je do specyficznych potrzeb mojego tematu. Zastosowałem metodę heurystyczną jako ogólną strukturę i wykorzystałem metodę refleksyjnego praktyka do zdefiniowania poszczególnych działań.

L'image qui parle: Répertoire, 2015.

Materiałem badań był katalog przykładów wybranych z mojego dorobku. Opierałem się na teorii znaków, jak również moich obserwacjach zgromadzonych w moim dzienniku praktyki.

Katalog przykładów składał się z plakatów i ilustracji prasowych służących jako źródło i przykład z perspektywy procesu, który je zrodził. Były one analizowane zarówno jako całość, jak i indywidualnie, zgodnie z zasadą hermeneutycznego koła Schleiermachera (Molino, 1985, 96):

3- „Tekst jest rozumiany tylko w odwołaniu do wszystkich tekstów, a zbiór tekstów jest rozumiany tylko przez zrozumienie poszczególnych tekstów; jest to rzeczywiście antynomia tego, co szczególne i ogólne, całość i część...” [tłumaczenie autora]

„A text is understood only by recourse to all the texts, and the set of texts is understood only by the comprehension of individual texts; it is indeed an antinomy of the particular and the general, the whole and the part...”³

Całość prac była rozpatrywana jako seria, w której widoczna była generalna struktura języka wizualnego. Każda indywidualna praca, była osobnym oknem na różne osobliwości tej struktury.

Moja metodologia zawierała również element, który pozwalał mi testować wnioski do których dochodziłem. Elementem tym było posiadanie i regularne odwoływanie się do kogoś kto pełnił funkcję niezależnego „analityka zewnętrznego” – recenzenta, który w sposób obiektywny i krytyczny ustosunkowywał się do moich prac.

Moim „analitykiem zewnętrznym” była Andrée Kahlmorgan, dyrektorka artystyczna magazynu TIME w Nowym Jorku. Pracowałem z Andrée co tydzień przez okres czterech lat (od maja 2011 roku do czerwca 2015 roku). Miałem za zadanie zilustrowanie kolumny Joela Steina, komentatora amerykańskiej rzeczywistości. W ciągu tych lat, nauczyłem się dużo na temat głównego nurtu ilustracji i polityki pracy. Andrée poprowadziła mnie przez te lata i nauczyła bardzo wiele o realiach pracy i elementach języka wizualnego. Była nieocenionym sojusznikiem, który pozwolił mi przeprowadzić badania w sposób rygorystyczny.

Portret Andrée Kahlmorgan, 2015.

Polska 2015-do chwili obecnej

Po złożeniu pracy doktorskiej w grudniu 2015 roku na uniwersytecie UQAM wróciłem do Warszawy. Kontynuując aktywność jako grafik i ilustrator prasowy, zacząłem szukać pracy na uczelni w Polsce. W październiku 2017 roku zostałem zatrudniony przez dr. hab. Ewa Satalecką z Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych jako wykładowca na wydziale Nowych Mediów, a w maju 2018 roku zostałem adiunktem. Obecnie odpowiadam za cztery przedmioty: Stosowana Semiotyka Wizualna, Praktyka Projektowa (ilustracja prasowa i projektowanie plakatu), Metodologie Badawcze dla Projektantów i Zarządzanie Projektem (zarządzanie procesem twórczym).

Nieopublikowana ilustracja dla The Washington Post, 2017.

III – OPIS I DOKUMENTACJA DOROBKU ARTYSTYCZNEGO

Wykaz dorobku stanowiącego osiągnięcie naukowe lub artystyczne, o którym mowa w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku

Ilustracja dla TIME Magazine, 2016.

Zgodnie z wymogiem formalnym, aspirując do spełnienia warunków określonych w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, przedstawiam jako moje osiągnięcie artystyczne cykl 54 ilustracji prasowych powiązanych tematycznie pod wspólnym tytułem: ***Mind & Matter***, zrealizowanych dla **The Wall Street Journal**, w okresie 2016-2019.

Przedstawione osiągnięcie oraz jego opis są oknem, przez które można zajrzeć do mojego warsztatu, poznać mój zawód i moje refleksje na jego temat. Jestem ilustratorem prasowym, w mojej karierze stworzyłem ponad półtora tysiąca ilustracji opublikowanych na całym świecie. Moja praca jest, z punktu widzenia artystycznego dość specyficzna, bo opiera się na interpretacji „cudzych” tematów — tematy ilustracji nie są moje, są przypadkowe. Czasami dostaję tekst, którego temat jest mi bliski, czasami taki, z którym nie mam nic wspólnego i który jest pozornie zupełnie nieinteresujący. Nigdy nie wiem nad czym będę jutro pracował. Moim zadaniem jest zrealizowanie w jak najkrótszym czasie ilustracji do otrzymanego tekstu. Zachowuje neutralny stosunek do tematów które ilustruję, traktuję każdy z nich jako wyzwanie intelektualne polegające na rozwiązywaniu „łamigłówek” jak przedstawić coś, czego nie da się przedstawić. Jak przedstawić Bozon Higgs’a, którego nikt nigdy nie widział? Jak przedstawić zmiany polityczne w Afryce Południowej? Jak przedstawić sztuczną inteligencję albo ludzką pamięć? Przyjemność w mojej pracy wynika z satysfakcji z rozwiązanej „łamigłówki”. Jest to przyjemność intelektualna, a tylko wtórnie estetyczna. Wyzwanie w mojej pracy nie polega na rysowaniu tylko na znalezieniu myślowego skrótu oddającego ideę tekstu.

W pierwszej części opisuję kontekst i proces który pozwala mi rozwiązać moje „łamigłówki”, w drugiej części każdą z 54 ilustracji.

4- „Definiuję znak jako cokolwiek, co jest jako takie określone [determinowane] przez coś innego, zwanego jego przedmiotem, który determinuje [określa] pewien efekt na osobie, który to efekt zwę jego interpretantem, tak że ten drugi jest pośrednio określany przez pierwszy.” (Broszkiewicz, 2012)

5- Pragmatyka: jeden z działów semiotyki zajmujący się stosunkiem (takim jak, komunikowanie, wyrażanie, rozumienie) między językiem, a jego użytkownikami, odnoszący się do relacji między znakiem a podmiotem która i roli kontekstu w rozumieniu języka. (Słownik języka polskiego PWN)

Znaki, język wizualny i ilustracja prasowa

Według Charlesa Sandersa Peirce’a znak funkcjonuje na trzech poziomach:

„I define a sign as something that is so determined by something else, called its object, and therefore determines an effect on a person, which effect I call its interpretant, that the latter is thereby immediately determined by the first.”⁴ (Peirce & Deledalle, 1978, 51).

Znak wizualny rozpatrujemy na trzech poziomach: pragmatycznym⁵, konceptualnym i formalnym. W skrócie, znak wizualny to obraz, który przekazuje konwencjonalne (w kulturowym kontekście) znaczenie.

Komunikacja za pośrednictwem obrazu, przekaz ikoniczny (Groupe μ , 1992), jest konstrukcją znaków wizualnych, które współdziałają, aby pojawił się komunikat.

6- Język naturalny: język mówiony lub pisany
(francuski, angielski, polski itp.)

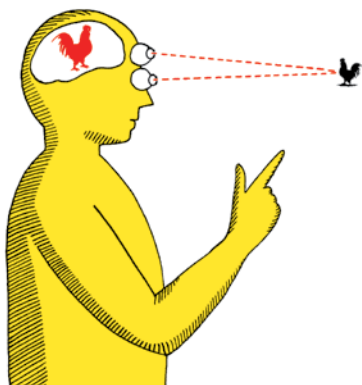
Znaki te są podstawowymi elementami języka wizualnego. Moja filozofia tworzenia obrazu opiera się na przekonaniu, że każda forma sztuki wizualnej może być postrzegana przez pryzmat języka.

Komunikując się w języku naturalnym⁶, posługujemy się słowami z leksykalnego zasobu tego języka, a aby ułożyć te znaki lingwistyczne (słowa) w zdania, stosujemy jego reguły gramatyczne, co pozwala na wyrażanie treści w sposób dosłowny, narracyjny, humorystyczny, konceptualny, metaforyczny, poetycki i abstrakcyjny.

Ta sama zasada obowiązuje podczas tworzenia obrazów. Różnica polega jedynie na tym, że w tym przypadku „słowa”, których używamy, są znakami wizualnymi, ponieważ „mówimy” językiem wizualnym. Obrazy są „wizualnymi zdaniami” zbudowanymi z znaków wizualnych, zgodnie z gramatyką danego medium.

Język wizualny, jak każdy inny język, ma słownik, gramatykę i posiada zdolność wyrażania różnych koncepcji na różnych poziomach.

Sądzę, że plakat autorstwa Henryka Tomaszewskiego, ilustracja prasowa Christopa Niemanna, obraz Caravaggia, rzeźba Alberta Giacomettiego i film animowany Tima Burtona to konstrukcje znaków wizualnych wyselekcjonowanych w słowniku języka wizualnego (ikoniczny i formalny) i ułożonych w spójną całość poprzez zastosowanie gramatyki każdego z mediów.

Ilustracja dla The New York Times, 2008.

To, co widzimy patrząc na różne media (2D, 3D, 4D) jest ostatecznie tym co nasza siatkówka odbiera jako obraz, rzeźbę postrzegamy jako obraz, a film jako sekwencję obrazów. Wszelkie obrazy, postrzegane przez nas świadomie lub nieświadomie, budują nasz wizualny słownik i każde z wizualnych mediów czerpie i odwołuje się do tego wspólnego zasobu leksykalnego.

Jednym z mediów wizualnych jest ilustracja prasowa. Ilustracja prasowa jest częścią układu strony czasopisma lub gazety, w którym zajmuje zdefiniowaną przestrzeń a jej głównym zadaniem jest wyrażenie podstawowej idei tekstu i przeniesienie jej na obraz. Ma ona przyciągnąć uwagę czytelnika i promować tekst, któremu towarzyszy.

Należy pamiętać, że głównym celem ilustracji prasowej nie jest estetyka, tylko komunikacja. Podkreśla to Krzysztof Lenk pisząc o plakatach, ale moim zdaniem zasada ta odnosi się również do ilustracji prasowej (2D+3D, 4/2003):

„W plakatach myślących forma plastyczna nie występuje jako wartość samoistna, a raczej pełni rolę służebną, podporządkowaną nadrzędnej idei. Ma swój początek w pomyśle plakatu i wybranej przez autora metaforze czy znaku, jest więc budowana jakby od środka – na zewnątrz.”

Tym niemniej, w ilustracji prasowej niewątpliwie pożądane jest wyraźnie wyartykułowane przesłanie i ciekawa forma estetyczna. Dobra ilustracja prasowa musi przyciągać oko i zadowolić odbiorcę, być w stanie stymulować go intelektualnie i estetycznie, zaskakując, prowokując, pobudzając do refleksji. Parafrazując Grupę μ (1992, 29), musi to być „pieszczota dla neuronów”.

Mind & Matter

Moje artystyczne osiągnięcie zatytułowałem *Mind & Matter*, ponieważ tak nazywa się oryginalna kolumna, którą zacząłem ilustrować w 2015 roku. W ostatnich latach (2017-2018) kolumna rozrosła się i rozwinęła; jest główna kolumna „Mind & Matter”, kolumna „Susan Pinker Mind & Matter”, kolumna „Alison Gopnik Mind & Matter”, kolumna „Everyday Physics”, kolumna „Everyday Math” i kolumna „Wilczek’s Universe”. Pracuję dla nich wszystkich. Od początku naszej cotygodniowej współpracy w roku 2015, stworzyłem ponad 130 ilustracji dla całej rubryki „Mind & Matter”. Wybrałem 54 z nich aby przedstawić je jako moje osiągnięcie artystyczne.

Od ponad siedemnastu lat pracuję dla The Wall Street Journal. Miałem przyjemność współpracować z wieloma znakomitymi dyrektorami artystycznymi, takimi jak Susan McDermoth, Derick Gonzalez, Pete Hausler, Marlene Szczesny, Keith Webb i ostatnio Kelly Peck.

Ilustracja dla The Wall Street Journal, 2014.

W 2015 roku zacząłem otrzymywać regularne zamówienia do kolumny „Mind & Matter”, poświęconej naukom ścisłym, przyrodniczym, humanistycznym i społecznym. Tematy, które zilustrowałem są na ogół bardzo abstrakcyjne i niezwykle różnią się z tygodnia na tydzień (na przykład: algorytmy, psychologia dziecięca, pamięć, astronomia i „włosy” czarnych dziur).

Ilustruję teksty różnych autorów, takich jak Susan Pinker (psycholożka), Robert M. Sapolsky (neuroendokrynolog), Helen Czerski (fizyczką, oceanografką i prezenterką telewizyjną), Frank Wilczek (fizyk teoretyczny, matematyk i laureat Nobla), Melvin Konner (profesor antropologii oraz neuronauki i biologii behawioralnej), Alison Gopnik (profesor psychologii) oraz Eugenia Cheng (matematyczka i pianistka).

Początkowo tworzyłem tylko statyczne ilustracje, przeznaczone zarówno do wersji papierowej, jak i strony internetowej gazety, ale od początku 2017 roku zacząłem animować te przeznaczone do edycji internetowej. Animacja oferuje większe możliwości jeśli chodzi o przekazywanie treści, posługuje się najnowszą technologią i odpowiada wymaganiom mojego klienta.

Kontekst i proces twórczy

Moja praca polega na tworzeniu oryginalnych dzieł. Impuls rozpoczynający ten proces nazywam „źródłem”. „Źródłem” może być wydarzenie zaobserwowane w mediach lub w życiu codziennym albo pochodzić od klienta. Jestem grafikiem, który oferuje swoją wizję klientowi w przeciwieństwie do tych profesjonalistów, którzy realizują wizję klienta. Moim zadaniem jest wymyślać nowe rozwiązania. Klienci korzystają z moich usług nie tylko ze względów estetycznych czy technicznych, ale także ze względu na moją zdolność własnej interpretacji tematu.

W tym kontekście zlecenie nie jest do końca zdefiniowane. Nie ma wskazówek, ani narzuconych dyrektyw. Klient oczekuje ode mnie interpretacji tematu i znalezienia oryginalnych rozwiązań w celu zilustrowania go. Stąd pojęcie „źródła”. „Źródłem” może być scenariusz filmowy, powieść, tytuł, koncepcja lub – tak jak w tym przypadku – tekst prasowy. Ogólne etapy mojego procesu pracy:

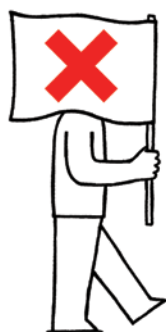

1- Odbiór zlecenia

Dostaję 99% moich zleceń za pośrednictwem poczty elektronicznej. Jest to wiadomość e-mail od mojego agenta lub bezpośrednio od klienta.

2- Wstępna ocena zlecenia

Decyduję, czy przyjmuję zlecenie, czy nie. Decyzja ta zależy wyłącznie od moich możliwości czasowych. Nigdy nie odmawiam zlecenia z powodów tematycznych. Uważam, że praca nad różnorodnymi tematami jest dla mnie najlepszym sposobem na rozwój, wzbogacanie i poszerzanie mojego słownika wizualnego.

3- Akceptacja zlecenia

Akceptacja zlecenia odbywa się poprzez zwrot e-maila. Jest to dowód, że rzeczywiście przyjąłem zlecenie i pierwszy kontakt z dyrektorem artystycznym.

4- Analizowanie treści zlecenia

Po zaakceptowaniu zlecenia analizuję „źródło” (czytanie tekstu, streszczenia, uwagi klienta, itp.).

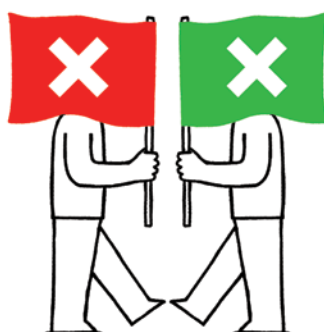
5- Poszukiwanie idei

Najważniejszą częścią mojego procesu pracy jest poszukiwanie pomysłów, czyli praca koncepcyjna, oparta na analizie tematu do zilustrowania. Na ten krok przeznaczam najwięcej czasu. Kiedy zaczynają rodzić się pomysły, rozpoczynam pracę nad szkicami.

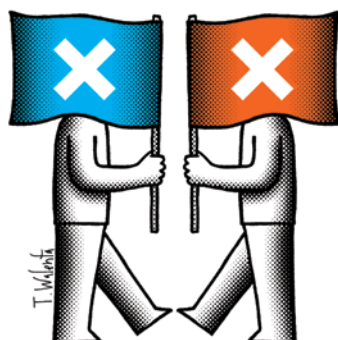
6- Realizacja szkiców prezentacyjnych

Gdy temat jest trudny staram się wykonać co najmniej dwa szkice i od pięciu do siedmiu szkiców w wypadku prostszych tematów. Moje szkice są bardzo szczegółowe. Opracowałem ten sposób pracy z dwóch powodów: 1- szczegółowy szkic gwarantuje, że nie będzie żadnych niemyłych niespodzianek podczas wysyłania ostatecznej ilustracji do klienta; 2- wykonując zaawansowane szkice, buduję bank niewykorzystanych ilustracji, który pozwala mi proponować je innym klientom do zilustrowania podobnego tematu.

7- Odbiór opinii dyrektora artystycznego na temat szkiców

W większości przypadków ocena dyrektora artystycznego, to po prostu wybór jednego z moich szkiców. Tworząc ich kilka, daję mu możliwość wyboru, starając się podejść do tematu z różnych punktów widzenia. Ten sposób pracy pozwala uniknąć konieczności rozpoczynania od nowa. Przedstawienie tylko jednego czy dwóch szkiców, bywa ryzykowne, ponieważ nie zawsze udaje się odgadnąć co klient ma na myśli.

8- Realizacja definitywnej wersji ilustracji

Realizacja definitywnej wersji ilustracji jest najprostszym krokiem. Cała praca (kompozycja, wybór kolorów, itp.) została już wykonana podczas fazy szkicowania.

9- Przyjęcie opinii dyrektora artystycznego na temat ostatecznej ilustracji

Na ogół, na tym etapie, opinie dyrektora artystycznego ograniczają się do podziękowania mi za pracę. Czasami dostaję prośbę o drobną korektę. Chodzi w takich wypadkach o niewielkie poprawki nie wymagające wielkiego wysiłku.

Opisany przeze mnie proces powstał i rozwijał się w ciągu wielu lat pracy. Jest to proces wynikający z realiów i wymagań rynku, oparty na wydajności i szybkości realizacji projektu i sprawdzający się zarówno przy projektowaniu plakatów, jak i ilustracji prasowych. Szczegółową praktyczną metodologię pracy, można znaleźć w załączniku *Practical Work Methodology* (vide Aneks 5).

Stosuję powyższą metodę podczas pracy nad ilustracjami do „Mind & Matter”. W każdy poniedziałek lub wtorek otrzymuję wiadomość e-mailem. Od tego momentu mam około sześciu godzin na znalezienie pomysłu i szkice. Zwykle tworzę trzy różne szkice dla każdego tekstu, próbując podejść do tematu z różnych punktów widzenia (vide Aneks 5: 5.2 i 5.3).

Ilustracja dla Harvard Business Review, 2019.

Po ukończeniu szkiców, przesyłam je do dyrektora artystycznej Kelly Peck. Kelly przedstawia moje pomysły zespołowi redakcyjnemu (redaktorowi naczelnemu, innym redaktorom i dyrektorowi designu). Najczęściej odpowiedź, którą otrzymuję wygląda tak: „Zwycięzcą jest #3. Wysyłaj finały, jak najszybciej.”

Następnym krokiem są ostatnie retusze zaakceptowanej ilustracji, a następnie praca nad jej wersją animowaną. Zwykle mam od sześciu do dwunastu godzin, aby dostarczyć oba finały.

Zdarza się jednak czasem, chociaż naprawdę bardzo rzadko, że sprawy nie idą tak dobrze i Kelly prosi mnie o przestanie nowych szkiców, bo okazało się, że nie dostrzegłem wszystkich możliwych sposobów podejścia do tematu, a zespół redakcyjny ma inną wizję. Przy takim, mniej szczęśliwym scenariuszu, nie pozostaje nic innego jak, po prostu dostarczenie dodatkowych szkiców. Oczywiście muszę zmieścić się w terminie publikacji. Moja ilustracja jest publikowana w czwartek rano w wersji internetowej oraz w sobotę w wersji drukowanej The Wall Street Journal.

Pisząc doktorat, zdałem sobie sprawę, że mój proces twórczy oparty jest na przekładaniu treści wyrażanych przez język naturalny na język wizualny. Mógłbym posunąć się do stwierdzenia, że nie uważam się za ilustratora prasowego, ale za tłumacza (specjalistę od syntezy i skrótu myślowego). Dokonuję transpozycji treści językowych na treści wizualne.

Przy każdym zleceniu, muszę pamiętać i wziąć pod uwagę każdy z poziomów na których działają znaki wizualne: pragmatyczny, konceptualny i formalny. Poziom pragmatyczny odnosi się do interpretacji danego obrazu zarówno przez jego twórcę (mnie), jak i odbiorcę obrazu (klient, odbiorcy docelowi).

Zrozumienie poziomu pragmatycznego jako całości (klient) i jednostkowo (każdy tekst) jest procesem dynamicznym. Po ponad dwuletniej pracy dla kolumny „Mind & Matter”, dobrze rozumiem poziom pragmatyczny jako całość, innymi słowy, rozumiem, jak mój klient pragnie zwracać się do swojej grupy docelowych odbiorców. Ale, co tydzień muszę dostosować się do indywidualnego pragmatycznego poziomu tekstu.

7- The Wall Street Journal - 2 475 000 milionów egzemplarzy drukowanych w samych Stanach Zjednoczonych i 1 590 000 milionów subskrypcji cyfrowych - Wikipedia

Czy gwiazdy naprawdę są szpiczaste?
Ilustracja „neutralna”, kolumna „Mind & Matter”, The Wall Street Journal, 2019.

Poziom pragmatyczny jest pierwszym poziomem, który mnie interesuje, ponieważ jest podstawą wszystkich kolejnych decyzji (konceptyjnych i formalnych). Rozpocznam każdy projekt od zdefiniowania poziomu pragmatycznego, na jakim musi funkcjonować moja ilustracja. Pozwala mi to zrozumieć kontekst twórczy, w którym pracuję, determinując zarówno dobór znaków wizualnych, jak i stylu.

Ogólnie rzecz biorąc, The Wall Street Journal ma konserwatywną linię redakcyjną i ogromną grupę docelową⁷. Fakty te określają treść redakcyjną i estetykę gazety. Dla mnie oznacza to, że moje ilustracje muszą być „estetycznie konserwatywne” (raczej realistyczne, pozytywne, kolorowe itp.) i, że muszą być dostępne, a więc: dosłowne, a nie konceptualne, proste, bezpośrednie, politycznie poprawne itp.

W zasadzie, istnieją dwa rodzaje tekstów funkcjonujących na różnych poziomach pragmatycznych. Teksty dotyczące fizyki, psychologii, matematyki, czy innych nauk ścisłych będą funkcjonować na innym poziomie pragmatycznym niż opowieść o PTSD, samobójstwie lub ludobójstwie. W pierwszym przypadku temat jest neutralny, w drugim delikatny. W pierwszym przypadku moim celem będzie przedstawienie w sposób możliwie bezpośredni idei tekstu, w drugim właściwsze będzie posłużenie się metaforą. Można interpretować temat „neutralny” dosłownie, narracyjnie, humorystycznie, konceptualnie, metaforycznie, poetycko lub abstrakcyjnie. Ale trudno wyobrazić sobie podejście do tematu ludobójstwa w sposób humorystyczny lub dosłowny. Znaki wizualne, które mam do dyspozycji dla „neutralnego” tekstu, to wszystkie znaki wizualne, które się z nim wiążą. Z drugiej strony, znaki wizualne, którymi dysponuję w wypadku „delikatnego”, wymagającego taktu tekstu, ograniczają się do znaków, które w żaden sposób nie zaszokują klienta i jego grupy docelowej. Zwykle odrzucam znaki oznaczające śmierć, przemoc lub konflikt, ponieważ są one „pragmatycznie niewłaściwe” dla tego klienta — co nie znaczy, że nie są odpowiednie do wyrażenia idei tekstu.

Gdy poziom pragmatyczny zostanie oceniony i zrozumiany, dość łatwo zdefiniować poziomy konceptualny i formalny.

Poziom konceptualny zawsze zależy od tematu tekstu. Główna idea tekstu jest głównym pomysłem ilustracji. Trudność polega tylko na jej wyłowieniu. Zawsze czytam tekst co najmniej dwa razy i zawsze podsumowuję go jednym zdaniem. To zdanie jest syntezą tekstu, zawiera wszystkie elementy, które później przełożę na język wizualny.

Kiedy już dokładnie wiem, co chcę powiedzieć, muszę wybrać znaki wizualne — potencjalnie zrozumiałe i pragmatycznie akceptowane przez mojego klienta i jego odbiorców docelowych. Ostatnim krokiem jest wyobrażenie sobie oryginalnego sposobu użycia tych znaków w celu stworzenia „mocnej” ilustracji. Jest to najciekawszy krok, tu pojawiają się pomysły.

Mój proces twórczy opiera się na podejściu heurystycznym zainspirowanym przez Moustakasa (1990). Jest on oparty na zasadach początkowego zaangażowania, zanurzenia i inkubacji, iluminacji i wyjaśnienia, a także twórczej syntezy i walidacji.

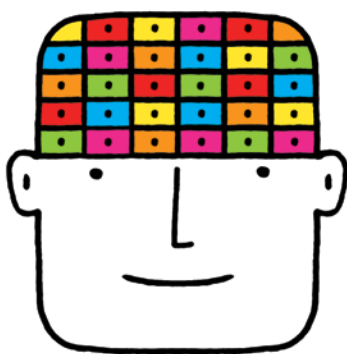

Dziedziczenie traumy ludobójstwa.
Ilustracja „delikatna”, kolumna „Mind & Matter”, The Wall Street Journal, 2019.

Kiedy szukam pomysłu na ilustrację dla kolumny *Mind & Matter*, muszę wziąć pod uwagę, że moja ilustracja będzie animowana i animacja musi się zapętlać. Szukając znaków wizualnych, których mógłbym użyć do ilustracji, zawsze sprawdzam, czy te znaki mają potencjał animacji, a jeśli nie, muszę je odrzucić.

Proces szukania pomysłów

1- Po dokonaniu syntezy i streszczeniu „źródło” w jednym zdaniu, zaczynam od identyfikacji co najmniej jednego głównego znaku wizualnego, który będzie „ramą” mojej ilustracji. Aby określić ten znak, analizuję zdanie, by zidentyfikować pojęcia pierwsze, drugie i kolejne. Głównym znakiem wizualnym jest znak pozwalający tworzyć ogólny kontekst dla ilustracji. Na przykład, jeśli muszę zilustrować tekst z zakresu psychologii, a moje zdanie brzmi: „(Różne typy) 2 (pamięci) 1 (przebywają w różnych obszarach) 2 (mózgu.) 1” Podstawowe pojęcia (1) to „pamięć” i „mózg” — o tym mówi tekst. Dla mnie oznacza to, że będę potrzebował znaku wizualnego, który oznacza „głowę” lub „mózg”, ponieważ tam magazynujemy wspomnienia. Ale, dzięki zrozumieniu pragmatycznego poziomu, na którym ta ilustracja musi funkcjonować, wiem również, że nie mogę użyć obrazu mózgu — klient po prostu nie lubi mózgow. To nie znaczy, że nie mogę sugerować mózgu, to znaczy, że nie mogę go narysować. W tym momencie nie wiem jeszcze, jakiego znaku wizualnego użyję do oznaczenia „pamięci”.

Ilustracja na temat pamięci, kolumna „Mind & Matter”, The Wall Street Journal, 2018.

2- Następnie, myślę o drugim głównym znaku wizualnym, który pozwoli mi budować znaczenie w oparciu o pierwszy główny znak wizualny. Aby określić ten znak lub te znaki, biorę pod uwagę główny znak wizualny który wybrałem w poprzednim etapie i szukam spójnych z nim znaków. Drugim głównym znakiem wizualnym jest znak pozwalający na podstawie ogólnego kontekstu sprecyzować przekaz. W naszym przykładzie, myślę o drugim głównym znaku wizualnym, który może oznaczać „pamięć”. Aby go znaleźć, przeglądam w myślach mój wizualny słownik w poszukiwaniu znaków wizualnych, które mogą oznaczać „pamięć” (uczucie jest podobne do tego, jakie ma się szukając słowa, którego się nie pamięta). Jeśli nie ma żadnych znaków wizualnych, które mogą bezpośrednio oznaczać koncepcję, którą chcę przekazać — jak w wypadku podanego przykładu — próbuję znaleźć metaforę. Decyduję, że dla pojęcia „pamięć” dobrą metaforą będzie szuflada, a w dodatku ilustracja może być animowana — ponieważ szuflady mogą się otwierać i zamykać. Szuflady można również mnożyć...

3- Gdy mam dwa pierwsze znaki wizualne i udało mi się ogólnie oznaczyć to co muszę przekazać, zaczynam szukać znaków które pozwolą mi wyrazić drugie znaczenie. Drugie znaczenie (2) to informacja uzupełniająca pierwsze znaczenie. Aby określić ten znak lub te znaki, biorę pod uwagę główne znaki wizualne które wybrałem w poprzednich etapach i szukam spójnych z nimi znaków. W naszym przykładzie „pamięć”, muszę znaleźć znaki, które będą oznaczały „różne typy w różnych obszarach”. Jest całkiem oczywiste, aby pomnożyć szuflady, aby zaznaczyć „różne obszary” i dodać drugi złożony⁸ znak wizualny — pięć różnych kolorów — w celu oznaczenia „różnych typów”.

4- Poprzez zrozumienie pragmatycznego poziomu, na którym ta ilustracja musi funkcjonować, wiem, że powinna emanować pozytywną atmosferą. Dlatego moja postać się uśmiecha i używam nasyconych kolorów.

8- Złożony znak wizualny: znak wizualny złożony z co najmniej dwóch znaków wizualnych.

Określam poziom formalny w oparciu o poziom pragmatyczny i konceptualny, dostosowując styl ilustracji — czasami rysuję, czasem miksuję elementy rysunkowe i fotograficzne, a czasami tworzę foto-ilustracje. Zauważyłem, że im bardziej złożony jest poziom pragmatyczny i konceptualny, tym prostszy powinien być poziom formalny. Na płaszczyźnie konceptualnej staram się zawsze znaleźć najprostsze możliwe rozwiązanie, stosuję tę samą logikę na poziomie formalnym, oddaję ilustracje w najprostszy możliwy sposób, eliminując efekty, dekoracje i inne zbędne elementy. Jest to zgodne z tym, czego nauczał Henryk Tomaszewski cytowany przez Schuberta (2008, 41-42):

„W mojej pracowni pragnę wykształcić u studentów myślenie logiczne, konsekwentne, związane z funkcją projektu. Podaję temat, z którego student drogą analizy powinien odrzucić co zbędne, aby dojść do skrótu — znaku. Poprzez znak rozumiem kondensację formy, kondensację podmiotu. Przyzwyczajam ich do rezygnacji z orzeczeń, przymiotników i wszelkich pięknych, a najczęściej zbędnych ozdóbek. Zmuszam do ascezy i wole surowość warsztatu aniżeli zbędną kwiecistość. Staram się, by student formułował treści w formie osobistej, był śmiały i samodzielny w swojej wizji, rozbudzał wyobraźnię. Był odkrywcy.”

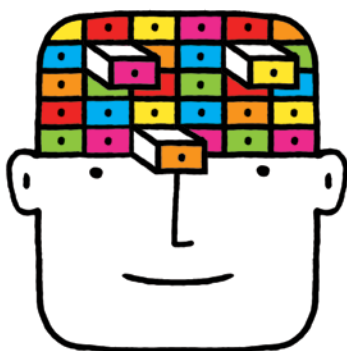
Ostatnim etapem procesu jest animacja ilustracji. Kiedy animacja jest złożona (na przykład wiele postaci idących), ten krok może być bardzo czasochłonny. Ponieważ mam ścisły harmonogram i sztywne terminy, muszę być ostrożny przy zgłaszaniu pomysłów klientowi. Czasami odrzucam pomysł tylko ze względu na ilość związanej z animacją pracy. Staram się też, aby animacja była spójna z moim stylem — uważam, że można go nazwać minimalistycznym — dlatego szukam dość prostych rozwiązań animacyjnych. Ograniczają mnie również czynniki techniczne, moje pliki muszą być plikami GIF⁹, a ich rozmiar musi być ograniczony do minimum (mniej niż 2 MB).

Myślę, że animowanie moich ilustracji, to jeden z najskuteczniejszych sposobów pozwalający na to aby moja praca ewoluowała. Ogólnie, jestem zadowolony z moich pomysłów i mojego stylu graficznego, ale uważam, że statyczne obrazy w naszej epoce technologicznej trochę się zdezaktualizowały. Dlaczego zadowalać się statycznym obrazem kiedy technologia pozwala na animacje? Myślę, że nawet wydrukowane ilustracje powinny mieć wersję animowaną dostępną dzięki technologii rozszerzonej rzeczywistości (vide str. 23).

Nawet najprostsza animacja zwiększa potencjał komunikacyjny ilustracji. Możliwość rozwinięcia koncepcji w czasie, pozwala na przekazywanie większej ilości treści, a także na większą elastyczność podczas pracy nad konceptami bardziej złożonymi. W przytoczonym przykładzie animowałem dziewięć z trzydziestu szuflad w głowie mojej postaci. Na poziomie konceptualnym, animowanie szuflad akcentuje „różne typy w różnych obszarach” i sprawia, w sposób formalny, że ilustracja budzi się do życia.

Każdego tygodnia przechodzę podobny proces. Z każdym nowym tekstem muszę znaleźć nowe rozwiązanie. Są tygodnie wspaniałe i te mniej wspaniałe. Niektóre tematy nadają się lepiej niż inne do ilustracji. Główną trudnością w pracy dla

9- GIF (ang. Graphics Interchange Format) – format pliku graficznego z kompresją bezstratną stworzony w 1987 roku przez firmę CompuServe. Pliki tego typu są powszechnie używane na stronach WWW, gdyż pozwalają na tworzenie prostych animacji ze zdefiniowanym kolorem tła jako przezroczystym i określonym opóźnieniem przy odtwarzaniu poszczególnych klatek animacji. (Wikipedia)

Klatki animacji, kolumna „Mind & Matter”, The Wall Street Journal, 2018.

tego samego klienta przez dłuższy czas jest utrzymywanie stabilnego poziomu jakości, niezależnie od podmiotu, ram czasowych i obowiązków życiowych. Uważam, że moja praktyczna metodologia pozwala mi być dość stabilnym.

Refleksja nad moją ponad dwudziestoletnią praktyką grafika i ilustratora prasowego na rynku międzynarodowym jest moim głównym źródłem wiedzy jako pedagoga.

Ponadto, od ukończenia doktoratu, kontynuuję badania nad semiotyką języka wizualnego, poddając analizie nie tylko prace własne, ale i dzieła innych grafików i ilustratorów oraz niezbędne do ich powstania procesy logiczno-twórcze.

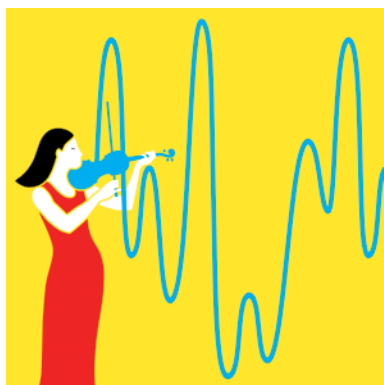
Owoce tych badań jest, na dzień dzisiejszy, cykl wykładów i warsztatów o nazwie *Stosowana Semiotyka Wizualna*, zaadresowany do studentów pierwszego roku studiów artystycznych.

Zaczynam od wykładów z semiotyki, ponieważ jest ona podstawą każdej formy komunikacji. Dzięki nim studenci zyskują wiedzę, uniwersalną i możliwą do elastycznego zastosowania, w każdej formie wypowiedzi artystycznej. Zrozumienie wewnętrznej logiki języka pozwala na dostosowanie się do każdej kultury, dowolnego tematu i każdego medium.

Proces twórczy, jest na ogół niesprecyzowany i intuicyjny. Uświadomienie sobie jego elementów pozwala na większą kontrolę i stabilność pracy twórczej. Wykłady teoretyczne z semiotyki uzupełniam warsztatami, podczas których studenci, wykorzystując teoretyczną wiedzę, uczą się uświadamiać sobie i analizować własny proces twórczy.

Głęboko wierzę, że moje zajęcia przynoszą studentom wiele korzyści. Dają im pewność siebie i możliwość panowania nad aktem twórczym, pozwalają wzbogacić i rozwinąć ich wizualny zasób leksykalny i ułatwiają świadomy sposób wyrażania siebie. Sądzę, że nie jest jedynie przypadkiem to, że od października 2017 roku, ośmioro spośród nich wyróżniło się na międzynarodowych konkursach (vide portfolio dydaktyczne – Aneks 4).

Jestem refleksyjnym praktykiem, co pozwala mi zdobywać i przekazywać teoretyczną wiedzę zakorzenioną w praktyce i współczesnych realiach rynkowych. Oferuję studentom funkcjonalny punkt widzenia mający na celu ich rozwój artystyczny i intelektualny. Sądzę, że moim największym osiągnięciem i wkładem w rozwój dziedziny jest właśnie ta zdolność teoretyzowania.

Ilustracja na temat właściwości fizycznych strun,
kolumna „Mind & Matter”, The Wall Street
Journal, 2019.

A handwritten signature in blue ink, which appears to read 'Tomasz Włóka'. The signature is fluid and cursive.

Poniżej załączam opisy wszystkich 54 ilustracji wchodzących w skład osiągnięcia artystycznego.

Dorobek stanowiący osiągnięcie artystyczne

Tytuły ilustracji są tytułami nadanymi przez The Wall Street Journal.

Ilustracje krótre przedstawiam wybrałem ze względu na ich różnorodność i reprezentatywność. Pokazują one moją elastyczność i wychodzenie na przeciw potrzebom klienta. Wszystkie ilustracje i animacje są w 100% mojego autorstwa.

Wszystkie ilustracje online zostały opublikowane w następujących formatach:

- › 1024 px. x 810 px.
- › 900 px. x 471 px.
- › 553 px. x 369 px.
- › 359 px. x 239 px.
- › 262 px. x 174 px.
- › 120 px. x 90 px.

Te wydrukowane w edycji papierowej w formacie 20 cm x 20 cm.

Miejsce realizacji/rozpowszechnienia wszystkich ilustracji: Stany Zjednoczone

Animowane ilustracje można obejrzeć za pomocą aplikacji rozszerzającej rzeczywistość na Smartfon „HP Reveal”. Po zainstalowaniu aplikacji i zalogowaniu się, należy „polubić” profil *tvalenta*.

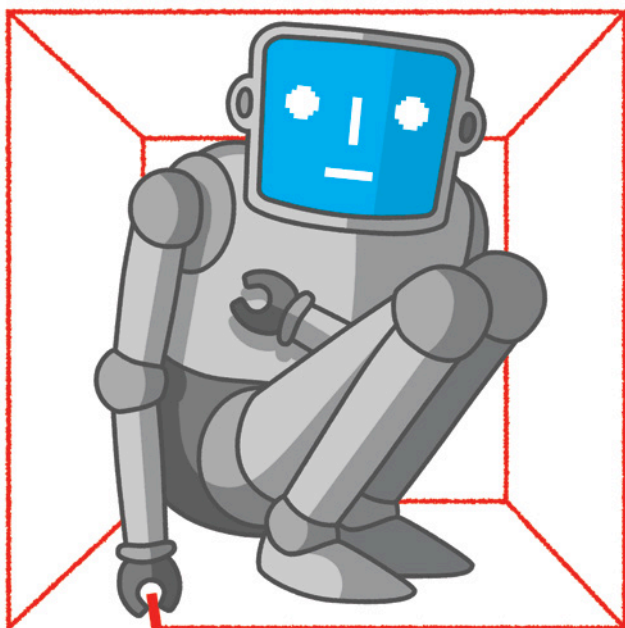
Aplikacje jest dostępna nieodpłatnie pod tymi adresami:

 <https://apple.co/2V7xr4V>

 <http://bit.ly/2U96eT7>

Alternatywnie, animowane wersje ilustracji są również dostępne pod adresem:

<http://vvalenta.com/MIND&MATTER/>

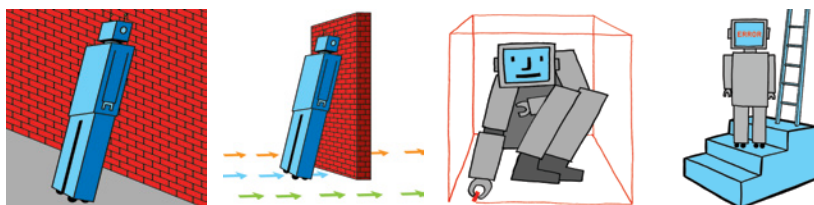
1 - WHAT AI IS STILL FAR FROM FIGURING OUT

Data publikacji: 20 marzec, 2019

Autor: Alison Gopnik

Streszczenie artykułu: „Maszyny coraz lepiej radzą sobie ze stosowaniem reguł, ale czy kiedykolwiek dogonią ludzkość w wymyślaniu nowych pomysłów?” (WSI)

Moja synteza: Sztuczna inteligencja jest limitowana.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: Użyłem metafory pudełka, aby wyrazić pojęcie „bycia ograniczonym”. Robot (AI) rysuje wokół siebie pudełko.

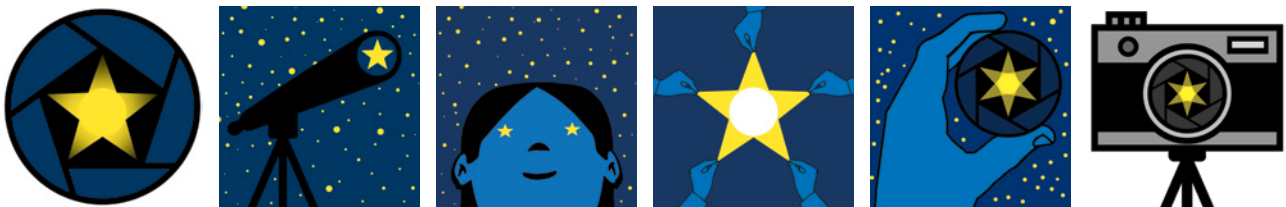
2 - DO STARS REALLY HAVE POINTS?

Data publikacji: 6 marzec, 2019

Autor: Helen Czerski

Streszczenie artykułu: „Uważamy, że gwiazdy są spiczaste z powodu technologii pozwalającej na ich obserwację: tak wyglądają, gdy ich światło jest rozpraszane przez przysłonę kamery.” (WSJ)

Moja synteza: Dyfrakcja światła powoduje, że gwiazdy, chociaż w rzeczywistości są okrągłe, widzimy jako spiczaste.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 5.

Rozwiązanie: Użyłem obrazu przysłony kamery i gwiazdy. W wersji animowanej przysłona otwiera się i zamyka, a gwiazda zmienia kształt z okrągłej na spiczastą.

3 - INHERITING THE TRAUMA OF GENOCIDE

Data publikacji: 21 luty, 2019

Autor: Susan Pinker

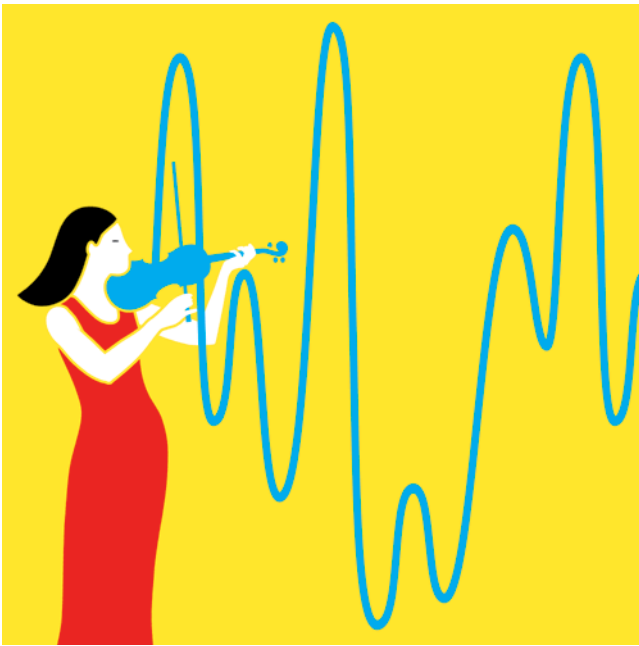
Streszczenie artykułu: „Badania pokazują, że okrucieństwa które przeżyli Tutsi w Rwandzie, mogą zostawiać ślady na ich dzieciach, urodzonych po latach.” (WSJ)

Moja synteza: Transmisja negatywnych doświadczeń z rodzica na dziecko.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: To był „delikatny” temat. Użyłem rodzica i dziecka trzymającego się za ręce, aby podkreślić ich związek i pokazać, że ich bliskość może stać się powodem przenoszenia pęknięć z rodzica na dziecko.

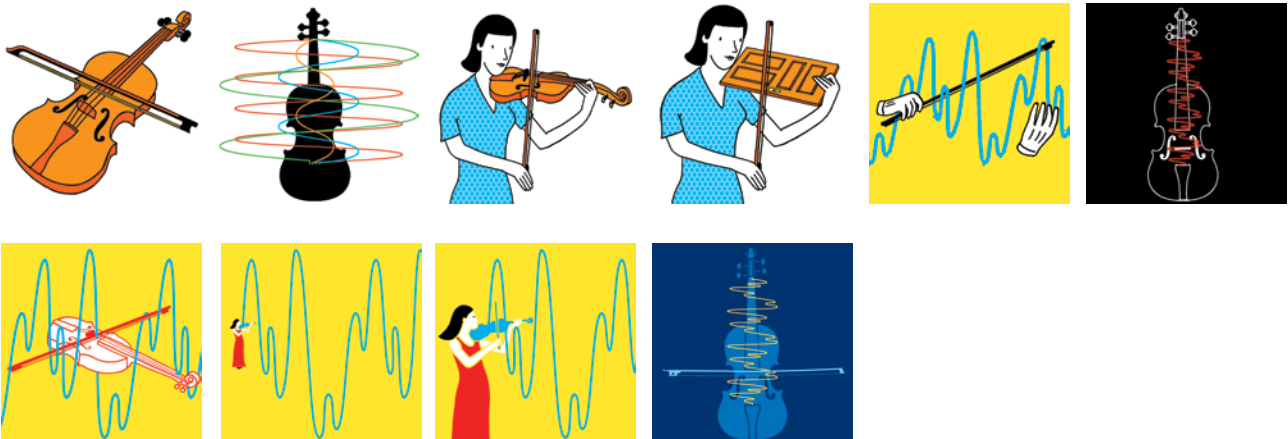
4 - THE 'STICK-SLIP' BEAUTY OF BOW AND STRING

Data publikacji: 30 stycznia, 2019

Autor: Helen Czerski

Streszczenie artykułu: Tekst omawia zjawiska fizyczne związane z wibrującymi powierzchniami, aby wyjaśnić, jak działają skrzypce i skrzypiące zawiasy drzwi.

Moja synteza: Elementy wibrujące wytwarzają fale dźwiękowe.

Stworzyłem 10 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 9.

Rozwiązanie: Po obejrzeniu pierwszych szkiców klient poprosił mnie o włączenie fali dźwiękowej skrzypiec do ilustracji. Ta ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu.

5 - AGGRESSION IN BOYS IS A FAMILY MATTER

Data publikacji: 24 styczeń, 2019

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: „Najnowsze badania dzieci wykazują, że problemy wychowawcze można przewidzieć w dzieciństwie, jeśli nie wcześniej, analizując okoliczności i przyczyny pewnych zachowań.” (WSJ)

Moja synteza: Gniewne dziecko.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: To był „delikatny” temat. Ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu. Gniew przedstawiłem graficznie „agresywnym” czerwonym kształtem.

6 - BLACK HOLES MAY HAVE 'HAIR' THAT WE CAN SEE

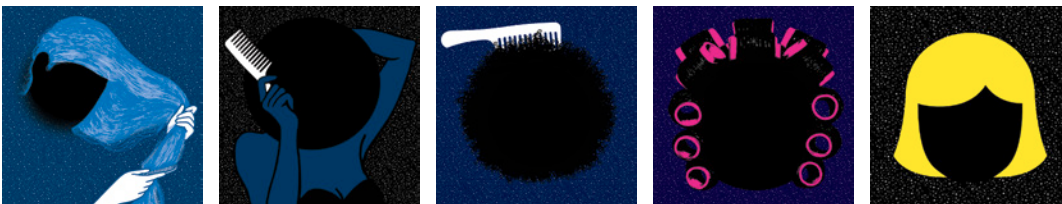
Data publikacji: 3 styczeń, 2019

Autor: Frank Wilczek

Do tej ilustracji nie dostałem tekstu, tylko kilka linijek od autora.

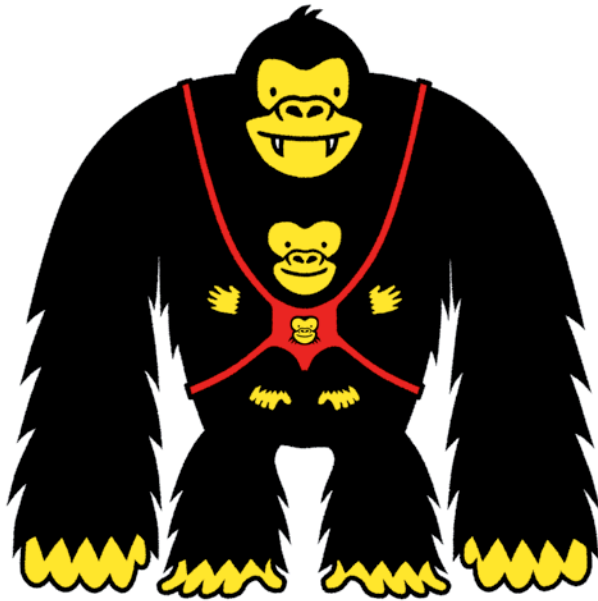
Streszczenie artykułu: „Mechanika kwantowa kwestionuje tradycyjny pogląd, że nic nie ucieka przed czarna dziurą.” (WSJ)

Moja synteza: Czarna dziura z włosami.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 5.

Rozwiązanie: Ta ilustracja, w ten czy inny sposób, musiała przedstawiać czarną dziurę z włosami.

7 - FOR GORILLAS, BEING A GOOD DAD IS SEXY

Data publikacji: 30 listopad, 2018

Autor: Alison Gopnik

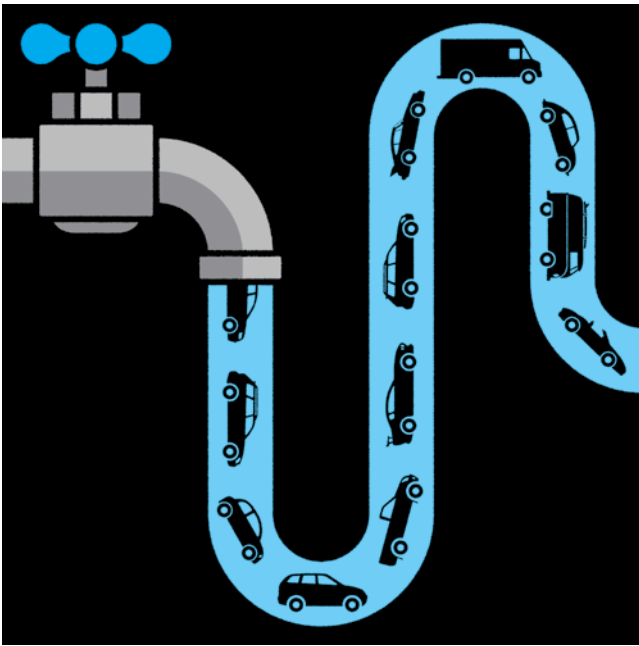
Streszczenie artykułu: „Większość samców ssaków spędza niewiele czasu ze swoim potomstwem. Co czyni goryle Silverbacks — i ludzi — tak podobnymi?” (WSJ).

Moja synteza: Jak goryl Silverback opiekuje się młodymi.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu. Pokazałem goryla i jego potomstwo w humorystyczny sposób.

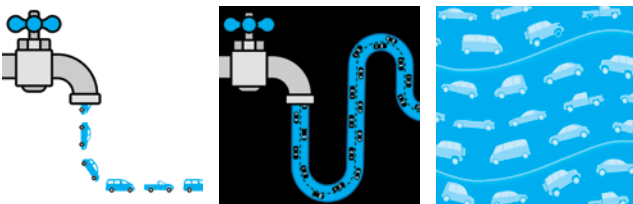
8 - GOING WITH THE FLOW OF TRAFFIC

Data publikacji: 9 listopad, 2018

Autor: Eugenia Cheng

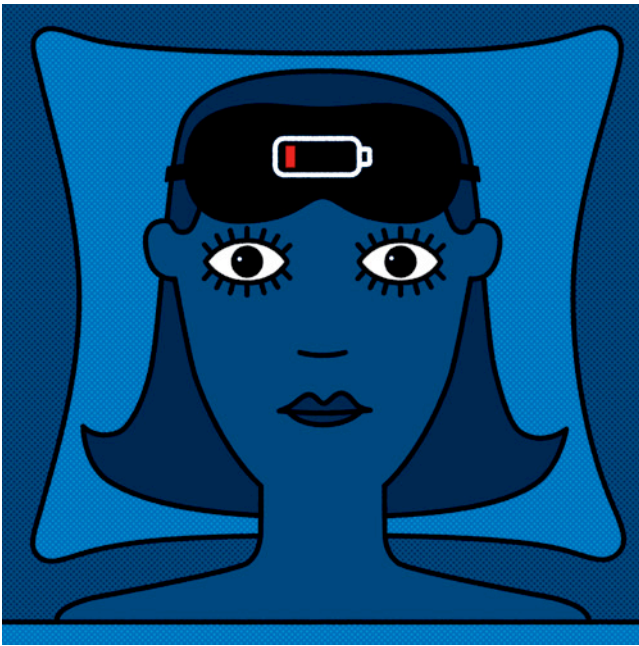
Streszczenie artykułu: „Odpowiednie równania mogą być bardzo pomocne w rozwiązaniu problemów przeciążenia, jeśli potraktujemy samochody na drodze jak płyn w rurze.” (WSJ)

Moja synteza: Ruch samochodowy jest jak płyn.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu. Obraz jest interesujący ze względu na efekt zaskoczenia wywołany skalą samochodów w porównaniu do kranu i rury.

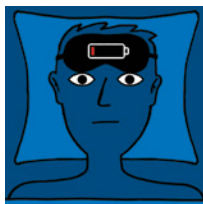
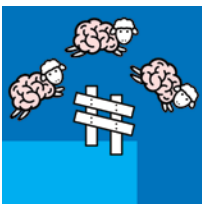
9 - WHEN IT COMES TO SLEEP, ONE SIZE FITS ALL

Data publikacji: 25 październik, 2018

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: “Najnowsze badania, na szeroką skalę, pokazują, że aby zachować pełnię zdolności poznawczych, każda osoba dorosła potrzebuje 7-8 godzin snu na dobę.” (WSJ)

Moja synteza: Związek pomiędzy snem a zdolnościami poznawczymi.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2, ale poprosił mnie o uczynienie z mężczyzny kobiety.

Rozwiązanie: Aby przedstawić ideę „braku snu”, użyłem kobiety, z opaską na oczy do spania, opierającej głowę na poduszce. Kobieta ma szeroko otwarte oczy, co tworzy silny kontrast między bielą oczu a ogólnym kolorem ilustracji. Aby wyrazić obniżone zdolności poznawcze, użyłem ikony rozładowanej baterii w obszarze mózgu.

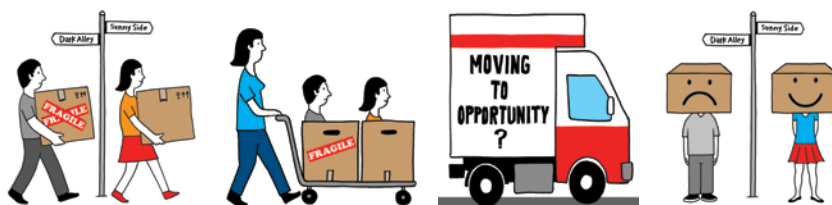
10 - WHEN A BETTER NEIGHBOURHOOD IS BAD FOR BOYS

Data publikacji: 26 wrzesień, 2018

Autor: Susan Pinker

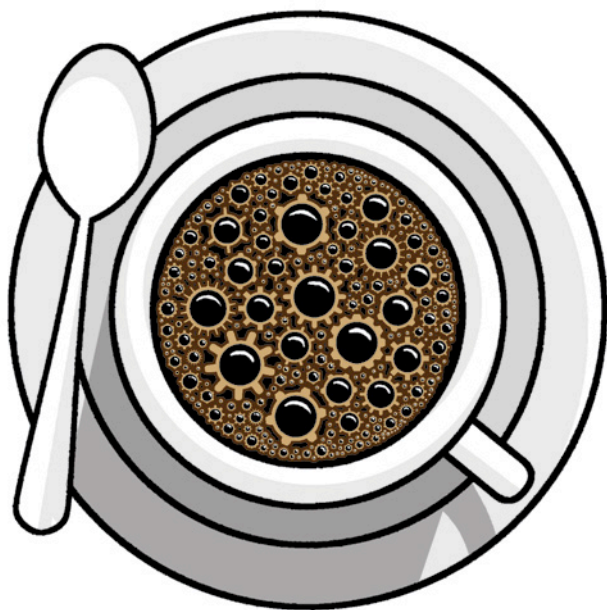
Streszczenie artykułu: „Badania pokazują, że gdy biedne rodziny przenoszą się do droższych mieszkań, życie dziewcząt poprawia się, podczas gdy chłopców pogarsza. Co tłumaczy różnicę?” (WSJ)

Moja synteza: Chłopcy są bardziej niż dziewczynki wrażliwi na zmiany.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Zinterpretowałem tę historię dosłownie. Na pudełku, w którym siedzi chłopiec użyłem naklejki “delikatne”, na pudełku dziewczynki tej naklejki nie ma.

11 - THE MAGIC MICROBUBBLES OF THE BARISTA

Data publikacji: 6 wrzesień, 2018

Autor: Helen Czerski

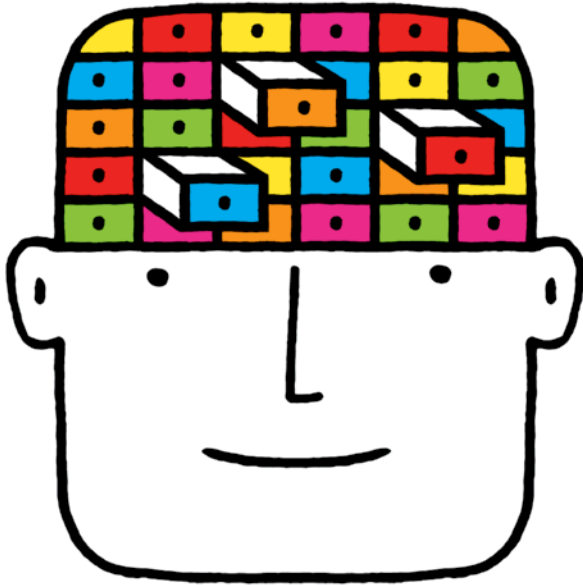
Streszczenie artykułu: Fizyka bąbelków kawy.

Moja synteza: Struktury bąbelków kawy.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: W przypadku tego projektu miałem bardzo precyzyjny element do pokazania — bąbelki kawy. Aby pokazać ich mechanikę i cechy fizyczne, użyłem trybików jako metafory precyzyjnego i złożonego systemu, których okrągłe kształty zębów idealnie pasują, do bąbelków kawy.

12 - AN UNFORGETTABLE MEMORY EXPERT MUSES AT 100

Data publikacji: 23 sierpień, 2018

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: Tekst poświęcony jest Brendzie Milner, brytyjsko-kanadyjskiej neuropsycholog świętującej setne urodziny, znanej przede wszystkim z odkrycia, że różne typy pamięci znajdują się w różnych obszarach mózgu.

Moja synteza:

- › Setne urodziny Brendy Milner (ponieważ klient czasami lubi zdjęcia znanych osób, mogę zrobić portret).
- › Brenda Milner jest wspaniałą kobietą.
- › Największe odkrycie Brendy Milner (różne typy wspomnień znajdują się w różnych obszarach mózgu).

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 4.

Rozwiązanie: Ponieważ tekst mówi o pamięci — funkcji ludzkiego mózgu — użyłem głowy i skoncentrowałem się na obszarze mózgu. Aby pokazać, że „różne rodzaje wspomnień znajdują się w różnych obszarach mózgu”, użyłem metafory szuflady, aby przedstawić pamięć, a różne kolory jako metaforę różnorodności.

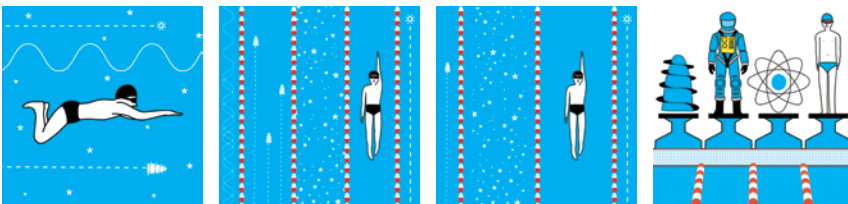
13 - SWIMMING ON ATOMIC AND COSMIC LEVELS

Data publikacji: 9 sierpień, 2018

Autor: Frank Wilczek

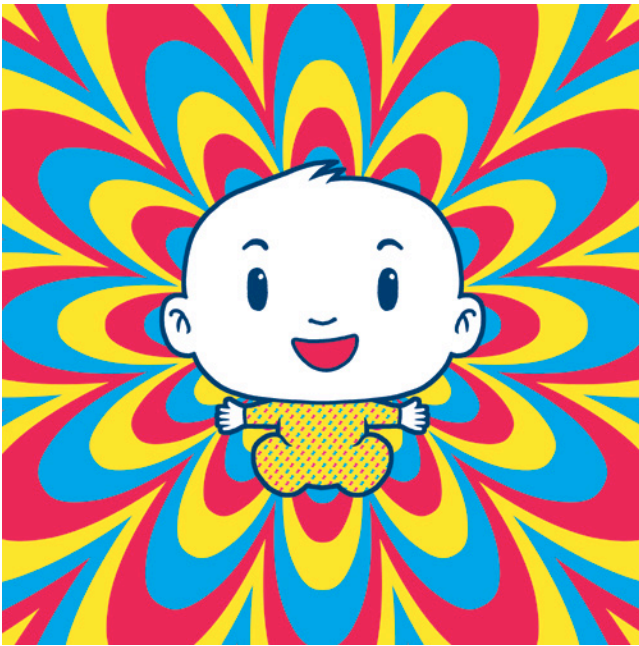
Streszczenie artykułu: „Refleksje nad tym, jak bakterie, koty, nurkowie i pechowy astronauta w 2001 roku przemieszczają się w powietrzu, wodzie i przestrzeni kosmicznej.” (WS)

Moja synteza: Pływanie z różnymi elementami (bakterie, cząsteczki, fale itp.) występującymi w tekście.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Stworzyłem scenę, w której pływak i inne elementy pływają razem. Ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu.

14 - FOR BABIES, LIFE MAY BE A TRIP

Data publikacji: 18 lipiec, 2018

Autor: Alison Gopnik

Streszczenie artykułu: „Umysty niemowląt są tajemnicą, ale nowe badania mózgu sugerują, że ich wewnętrzne życie może przypominać sen lub psychodeliczną podróż.” (WS) Tekst mówi, jak to jest, kiedy jest się dzieckiem, ale ponieważ nie można bezpośrednio zapytać o to dzieci, skupia się na badaniach porównujących fale mózgowe dorosłych w różnych stanach świadomości z falami mózgowymi niemowląt.

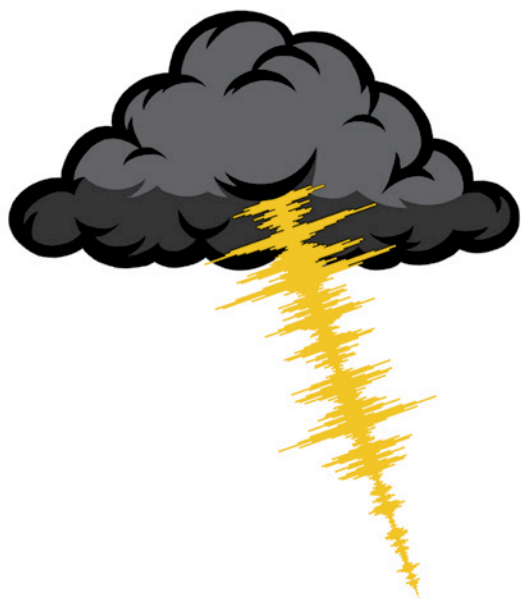
Moja synteza:

- › Dorosły próbuje dowiedzieć się, jak to jest być dzieckiem.
- › Dziecko w stanie podobnym do snu lub halucynogennym.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: Ilustracja oparta jest na ekspresji dziecka i psychodelicznym tle sugerującym, że dziecko jest w innym stanie świadomości.

15 - A CRASH COURSE IN SUMMER THUNDERSTORMS

Data publikacji: 27 czerwiec, 2018

Autor: Helen Czerski

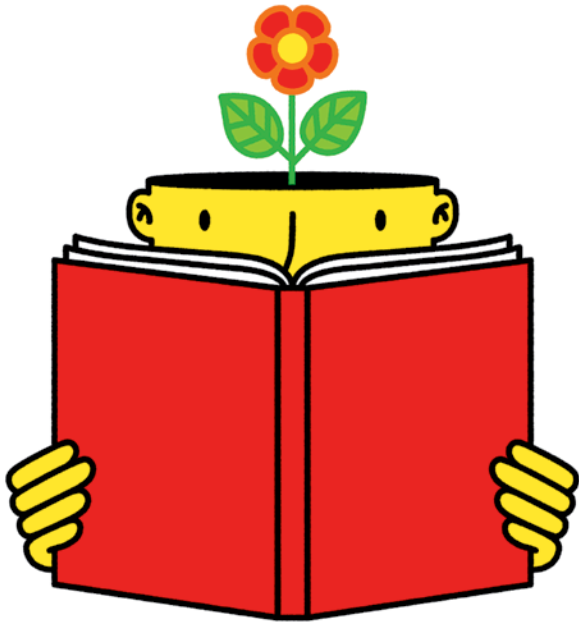
Streszczenie artykułu: „Co kryje się za grzmotem pioruna? Nauka o grudkach lodu, plazmie ogrzanej do 52 000° i dźwięku błyskawicy.” (WSJ)

Moja synteza: Przyczyny odgłosu piorunów.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Zinterpretowałem ten temat dosłownie, ale zamieniłem błyskawicę na falę dźwiękową.

16 - NEW SKILLS BUILD NEW BRAIN ARCHITECTURE, RESEARCH SHOWS

Data publikacji: 14 czerwiec, 2018

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: Jak nauka czytania zmienia mózg i „najnowsze dowody na to, że struktura mózgu może się zmienić, gdy ludzie — w tym przypadku dzieci z dysleksją — uczą się nowej umiejętności.” (WSJ)

Moja synteza: Pozytywny wpływ czytania na mózg dziecka.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Użyłem rosnącego kwiatu jako metafory, aby pokazać, że czytanie pozytywnie wpływa na strukturę mózgu dziecka. Dziecko czyta, a kwiat rośnie w jego głowie.

17 - BEHIND SPARKLING WHITE UNIFORMS, AN OPTICAL TRICK

Data publikacji: 24 maj, 2018

Autor: Helen Czerski

Streszczenie artykułu: “Kostiumy graczy krykieta i baseballu zawierają rozjaśniacze, dodatki, które minimalizują efekty plam.” (WSJ)

Moja synteza: Rozjaśniacze optyczne sprawiają, że kostiumy wydają na białe.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 6.

Rozwiązanie: Jest to dosłowna interpretacja tekstu. Użyłem kontrastu między bielą a kolorami tęczy. W wersji animowanej piłka odbija się między ramą ilustracji a kijem do krykieta.

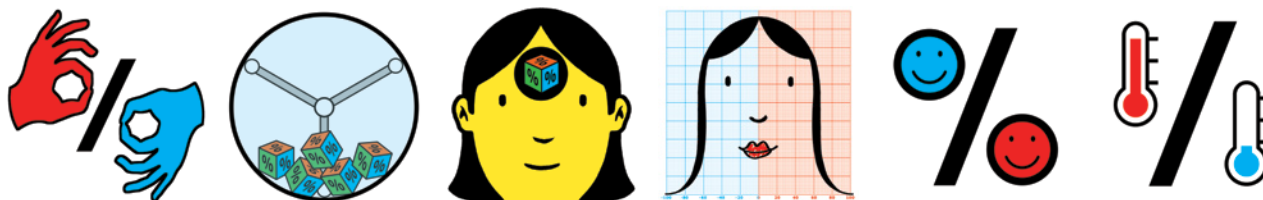
18 - THE BEST WAY TO THINK ABOUT PROBABILITIES

Data publikacji: 17 maj, 2018

Autor: Eugenia Cheng

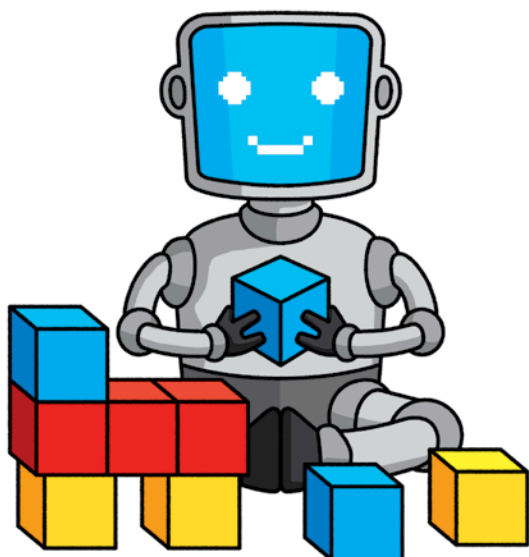
Streszczenie artykułu: „Trudno jest przenieść poczucie prawdopodobieństwa z dużych zbiorów danych na poszczególne wydarzenia w realnym życiu. Doradztwo Eugenii Cheng dotyczące postępowania z przypadkiem, od prognoz medycznych po wybory.” (WSJ)

Moja synteza: Statystyki „dobre” i „złe”.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 5.

Rozwiązanie: Użyłem znaku procentowego (%) i zastąpiłem „kółka” twarzą szczęśliwą i smutną. W wersji animowanej twarze zmieniają się .

19 - CURIOSITY IS A NEW POWER IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE

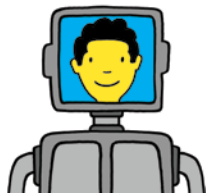
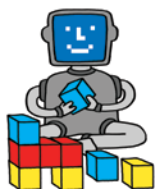
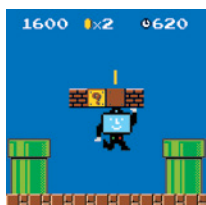
Data publikacji: 4 maj, 2018

Autor: Alison Gopnik

Streszczenie artykułu: “Aby rozwinąć sztuczną inteligencję naukowcy zaczynają szukać inspiracji u dzieci.” (WSJ)

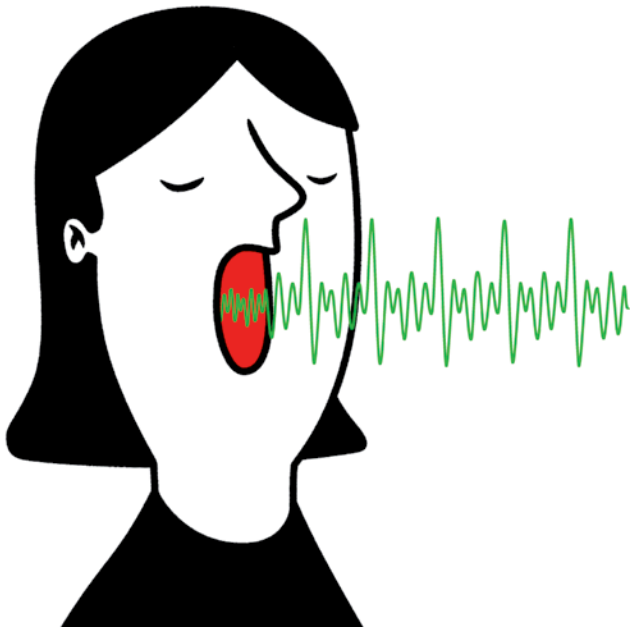
Moja synteza:

- › Uczenie się jako gra.
- › AI jako „dziecko”.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Na tej ilustracji, utrzymanej w żartobliwym stylu, po prostu zastąpiłem dziecko, obdarzonym sztuczną inteligencją “dzieckiem-robotem”.

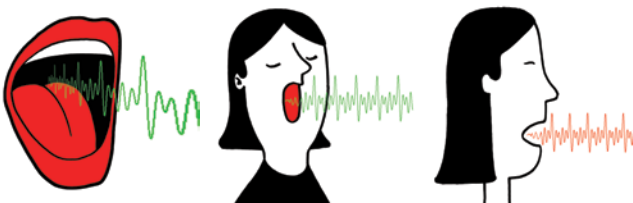
20 - WHAT MAKES ONE VOICE SHRILL, ANOTHER SWEET?

Data publikacji: 11 kwiecień, 2018

Autor: Eugenia Cheng

Streszczenie artykułu: „[...] Analiza Fouriera i matematyka, dlaczego jeden głos może być nie do zniesienia, a inny przyjemny.” (WSJ)

Moja synteza: Głos ma osobowość.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Ilustracja to dosłowna interpretacja tekstu, ukazująca „głos” z falą dźwiękową wydobywającą się z ust kobiety. Kolor fali dźwiękowej sugeruje osobowość głosu.

21 - GRANDPARENTS: THE STORYTELLERS WHO BIND US

Data publikacji: 29 marzec, 2018

Autor: Alison Gopnik

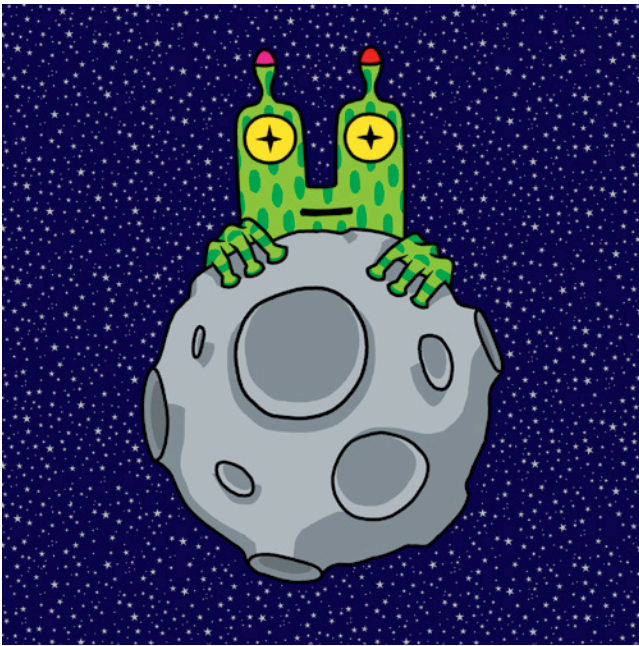
Streszczenie artykułu: „Nowe badania, sugerują, że dziadkowie muszą być wyjątkowo “zaprojektowani”, by przekazywać wspaniałe historie ludzkiej kultury.” (WSJ)

Moja synteza: Dzięki swoim opowieściom, nasze babcie przekazują kulturę następnym pokoleniom.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu.

22 - INTELLIGENT LIFE ELSEWHERE? MAYBE IT'S HIDING

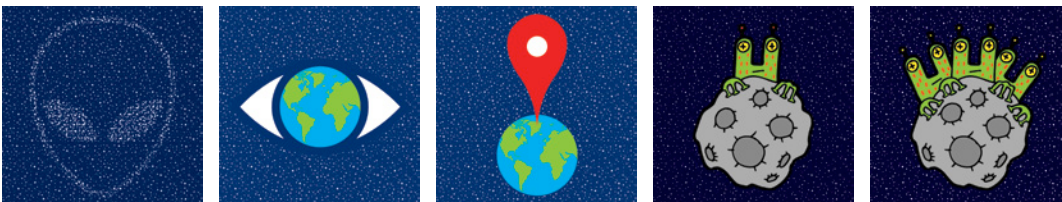
Data publikacji: 15 luty, 2018

Autor: Frank Wilczek

Streszczenie artykułu: Dlaczego nie spotkaliśmy pozaziemskich zaawansowanych społeczeństw? Odpowiedź może być taka, że się przed nami ukrywają.

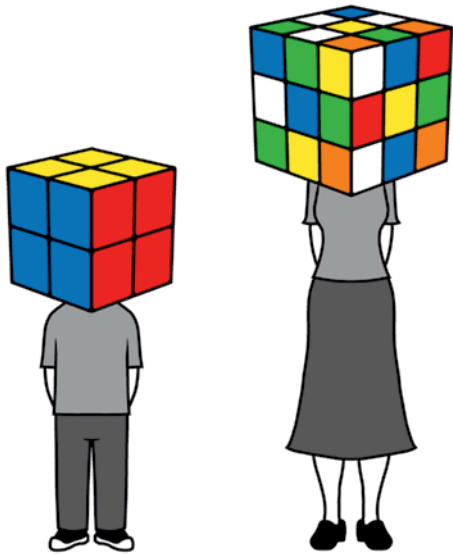
Moja synteza:

- › Kosmici ukrywają się przed nami.
- › Ludzie szukający kosmitów.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 4.

Rozwiązanie: Zinterpretowałem tę historię dosłownie, pokazując kosmitę chowającego się za asteroidem.

23 - A THINKING PERSON'S GUIDE TO THE RUBIK'S CUBE

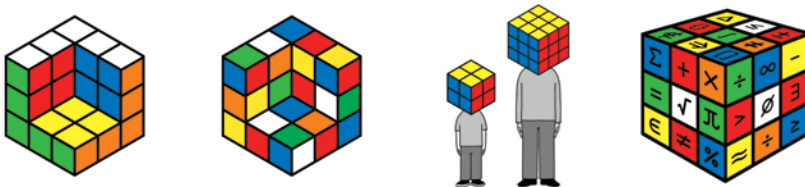
Data publikacji: 2 luty, 2018

Autor: Eugenia Cheng

Streszczenie artykułu: „Jaka jest najlepsza metoda rozwiązania — teoria, algorytm czy przypadek?” (WSJ) W jaki sposób matematyka i statystyka pomagają nam rozwiązywać problemy.

Moja synteza:

- › Kostka Rubika 2 x 2 x 2 i kostka Rubika 3 x 3 x 3.
- › Kostka Rubika i matematyka.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: Oparłem moją ilustrację na kostce Rubika. Stworzyłem dwie postacie: chłopca i kobietę zamieniając ich głowy na kostkę Rubika 2 x 2 x 2 i kostkę Rubika 3 x 3 x 3. W wersji animowanej kostka Rubika kobiety jest animowana, ale nie można jej utożycić.

24 - SPANKING FOR MISBEHAVIOR? IT CAUSES MORE!

Data publikacji: 14 grudzień, 2017

Autor: Susan Pinker

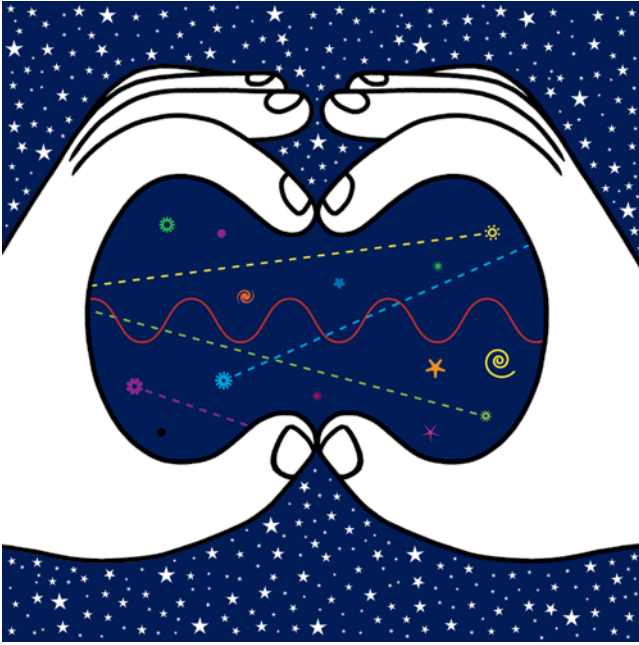
Streszczenie artykułu: „Najnowsze badania na szeroką skalę, na temat stosowania kar cielesnych u dzieci dowodzą, że wywierają one wyraźny negatywny wpływ.” (WS) Tekst mówi o tym, jak klapsy tworzą błędne koło behawioralne.

Moja synteza: Klaps, jako metoda wychowawcza, to błędne koło.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: To był „delikatny” temat. Przedstawiłem efekty klapsów przy pomocy graficznego metaforycznie „agresywnego” kształtu.

25 - THE STRUGGLE TO SOLVE LONG-LIVED PHYSICS PUZZLES

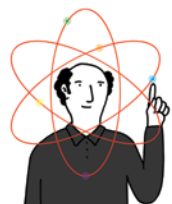
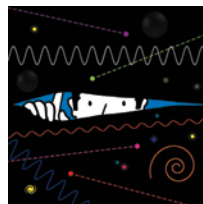
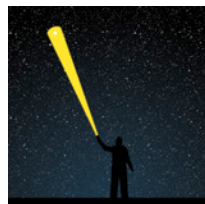
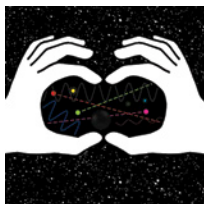
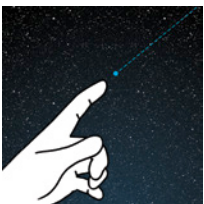
Data publikacji: 1 grudzień, 2017

Autor: Frank Wilczek

Streszczenie artykułu: „Naukowe pytania mogą być nierozwiązane przez wieki – aż nagle zaczynają się rozwiązywać. Jakie są dzisiejsze pytania dotyczące podstaw fizyki?” (WSJ) Tekst mówi, o próbach udowodnienia przez fizyków swoich teoretycznych hipotez.

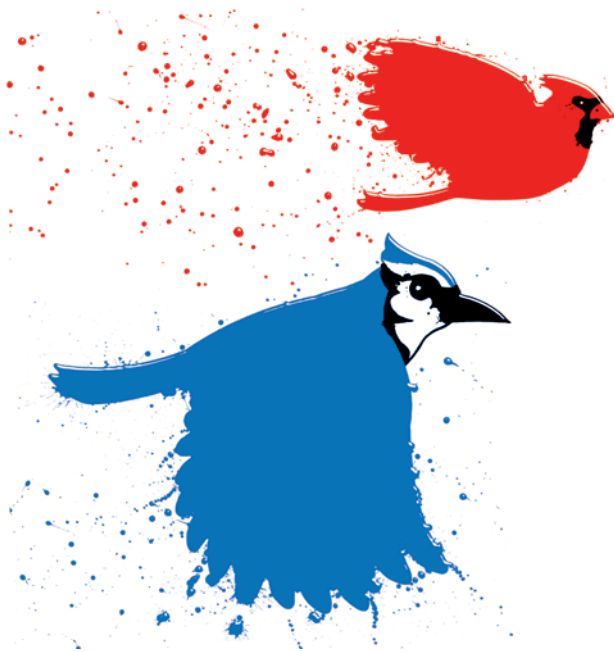
Moja synteza:

- › Wyszukiwanie elementów teoretycznych.
- › Próbując ustalić niepotwierdzone teorie.
- › Próba udowodnienia istnienia elementów teoretycznych, takich jak kwarki, bozony, fale grawitacyjne itp.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Jako metaforę „wyszukiwania” użyłem dwóch rąk, służących jako lornetka do obserwacji przestrzeni. Wokół „lornetki” widzimy gwiazdy, a wewnątrz reprezentację elementów teoretycznych.

26 - THE VERY DIFFERENT WAYS CARDINALS AND BLUE JAYS GET THEIR HUES

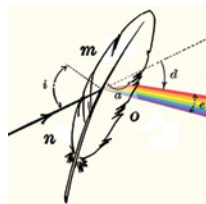
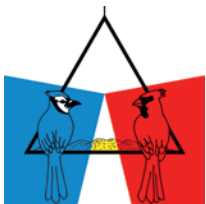
Data publikacji: 21 listopad, 2017

Autor: Helen Czerski

Streszczenie artykułu: „Co sprawia, że kardynały mogą być czerwone, lub niebieskie?” (WSJ) Tekst wyjaśnia zasady fizyki dotyczące kolorów i sposoby tworzenia kolorów w przyrodzie.

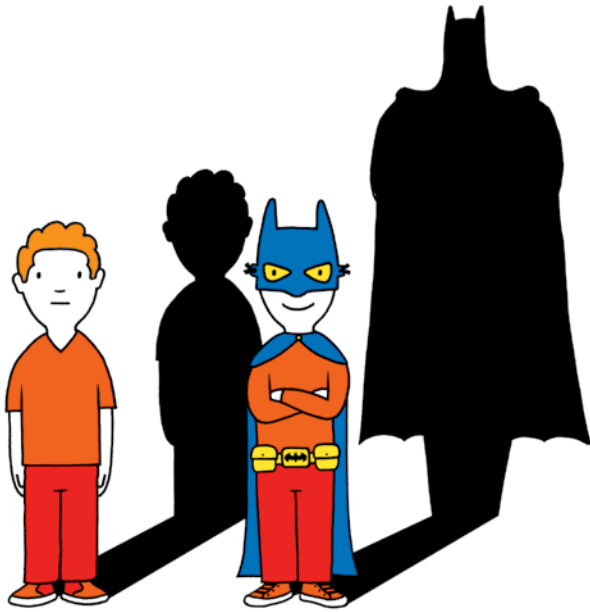
Moja synteza:

- › Spektrum światła.
- › Kolor jako materia.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Ilustracja jest oparta na kolorze ptaków. Zastosowałem materiał oznaczający kolor — farbę. Podczas lotu ptaki „rozlewają” swój kolor.

27 - THE POWER OF PRETENDING: WHAT WOULD A HERO DO?

Data publikacji: 1 listopad, 2017

Autor: Alison Gopnik

Streszczenie artykułu: „Dzieci, które udają, że są Batmanem (lub innymi bohaterami) lepiej radzą sobie w zakresie samokontroli i wytrwałości.” (WSJ)

Moja synteza:

- › Kostium sprawia, że dziecko wierzy, że jest naprawdę Batmanem.
- › Kostium Batmana podnosi poczucie własnej wartości dziecka.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Użyłem cienia dwóch chłopców. Chłopiec, który nie jest ubrany w kostium ma swój, zwyczajny cień, chłopak w kostiumie Batmana ma cień Batmana. W wersji animowanej cienie wchodzą w interakcje.

28 - SOMETHING OUT THERE: THE DARK MATTER MYSTERY

Data publikacji: 26 październik, 2017

Autor: Frank Wilczek

Streszczenie artykułu: „[...] szukanie rzeczy niewidzialnych, o których możemy wnioskować, że istnieją i ich najnowszej iteracji: poszukiwanie ciemnej materii.” (WS)

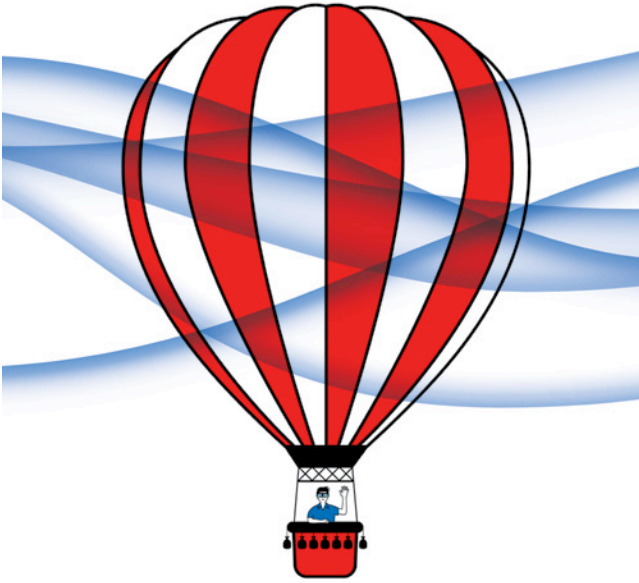
Moja synteza:

- › Sugerowanie ciemnej materii.
- › Szukam ciemnej materii.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Ponieważ ciemna materia jest niewidoczna, nie można jej pokazać, jedynie zasugerować. W tym celu użyłem kontrastu między czystą czernią, a „teksturą gwiazd”.

29 - HOT-AIR BALLOONS AND THE WORKINGS OF THE ATMOSPHERE

Data publikacji: 19 październik, 2017

Autor: Helen Czerski

Streszczenie artykułu: Zainspirowana Międzynarodową Festiwalą Balonów w Albuquerque w Nowym Meksyku, historia sugeruje, że ziemską atmosferę jest „oceanem powietrza”. Loty balonem pomagają nam w wizualizacji działania prądów powietrza w atmosferze.

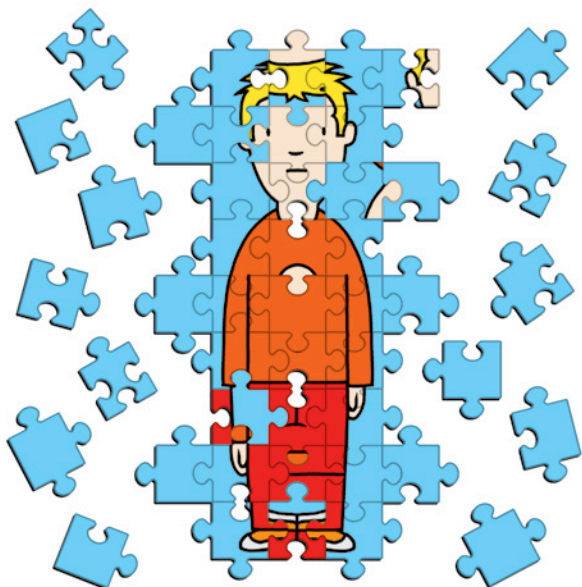
Moja synteza:

- › Związek między balonami na gorące powietrze a atmosferą.
- › Różne balony na gorące powietrze sugerujące festiwal balonów.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 5.

Rozwiązanie: Pokazałem prądy powietrza i balon na gorące powietrze.

30 - NEW TOOLS DETECT AUTISM DISORDERS EARLIER IN LIVES

Data publikacji: 5 październik, 2017

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: „[...] metody, które mogą wskazywać na zaburzenia z zakresu spektrum autyzmu wcześniej niż obecne metody. Pokazują one, że oprócz genetyki, udział rodziców w powstaniu owych zaburzeń jest prawdopodobnie zerowy.“ (WSJ)

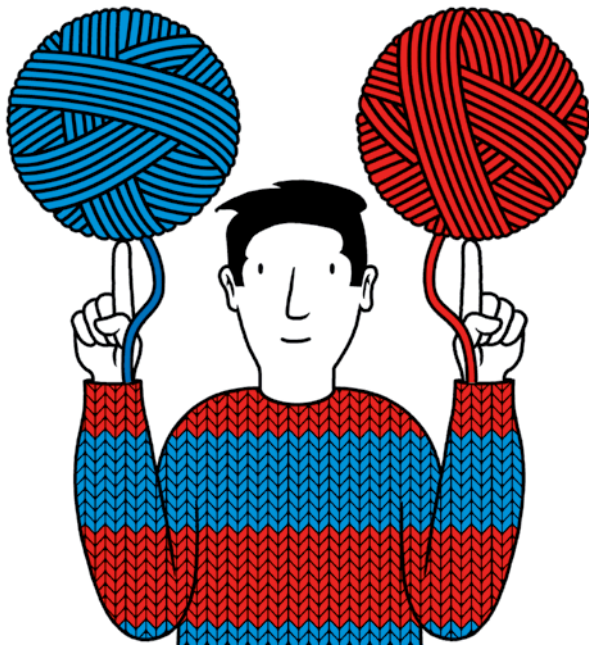
Moja synteza:

- › Dziecko autystyczne w stosunku do rodziców.
- › Autystyczne dziecko (samo).

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 5.

Rozwiązanie: Ilustracja jest bezpośrednim odzwierciedleniem wyżej wspomnianej koncepcji, w której zagadka jest metaforą złożoności autyzmu. Niewyrównane układanki sugerują problem. W wersji animowanej mamy dwa możliwe wyniki — zdrowe dziecko i dziecko autystyczne.

31 - A SCIENTIST'S GUIDE TO THE COZIEST SWEATERS

Data publikacji: 14 wrzesień, 2017

Autor: Helen Czerski

Streszczenie artykułu: „Co sprawia, że niektóre swetry są cieplejsze niż inne? Wszystko tkwi w fizycznej strukturze wełny.” (WSJ)

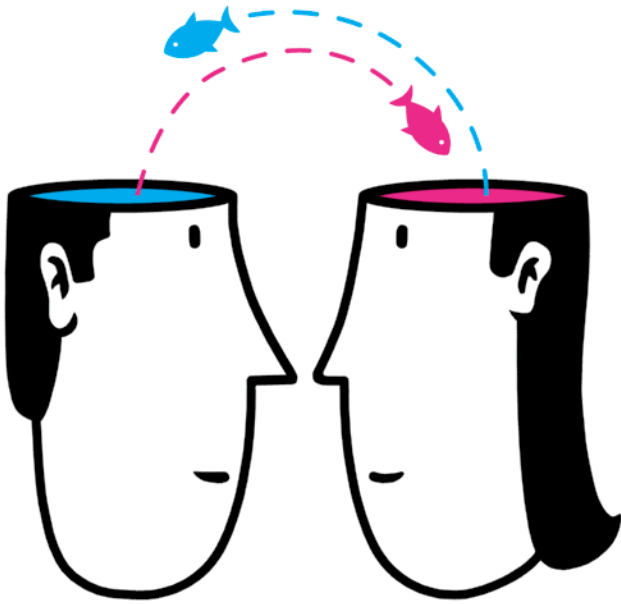
Moja synteza:

- › Fizyczne cechy wełny.
- › Spleciona wełna.
- › Dobry sweter.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 5.

Rozwiązanie: Ilustracja jest humorystyczną interpretacją tekstu, wykorzystuje jako metaforę koszykówkę i sztukę kręcenia na palcu piłki (w tym wypadku kłębków wełny).

32 - DO MEN AND WOMEN HAVE DIFFERENT BRAINS?

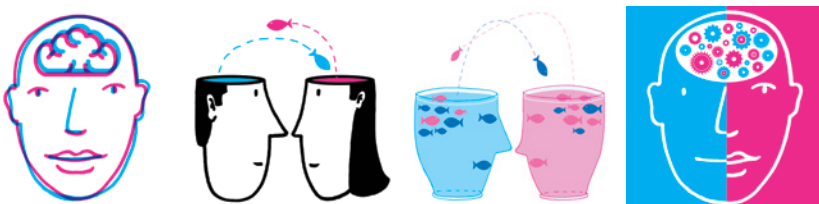
Data publikacji: 25 sierpień, 2017

Autor: Alison Gopnik

Do tej ilustracji nie dostałem tekstu, tylko kilka linijek od autora.

Streszczenie artykułu: Typ struktur mózgowych nie ma związku z płcią, jak sądzono poprzednio. Nie ma struktur mózgowych „kobięcych” i “męskich”. W każdym indywidualnym przypadku te struktury są pomieszane.

Moja synteza: Kobięce i męskie mózgi mają mieszane cechy.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Użyłem metafory dwóch ryb z różnych akwariów — różowego i niebieskiego — zmieniających się miejscami, aby pokazać, że mózgi kobiet i mężczyzn mają mieszane lub wymienne cechy.

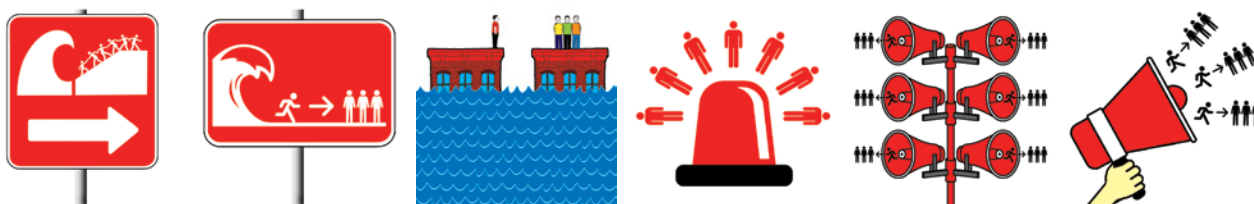
33 - SOCIAL TIES ARE KEY FOR SURVIVORS OF A DISASTER

Data publikacji: 17 sierpień, 2017

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: “Nowe badania nad tym, jak ważne mogą być związki społeczne dla osób, które przeżyły klęskę żywiołową, dla prób odbudowania swojego życia.” (WSJ)

Moja synteza: Jeśli przeżyjesz katastrofę, znajdź wsparcie u ludzi.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Zinterpretowałem temat za pomocą znaku ostrzegawczego. W wersji animowanej biegacz się porusza.

34 - WHEN JUSTICE ISN'T SO BLIND

Data publikacji: 9 sierpień, 2017

Autor: By Robert M. Sapolsky

Streszczenie artykułu: "Badania nad pracą sędziów federalnych pozwalają stwierdzić, że podczas podejmowania decyzji nie opierają się oni wyłącznie na faktach i precedensach prawnych." (WSJ)

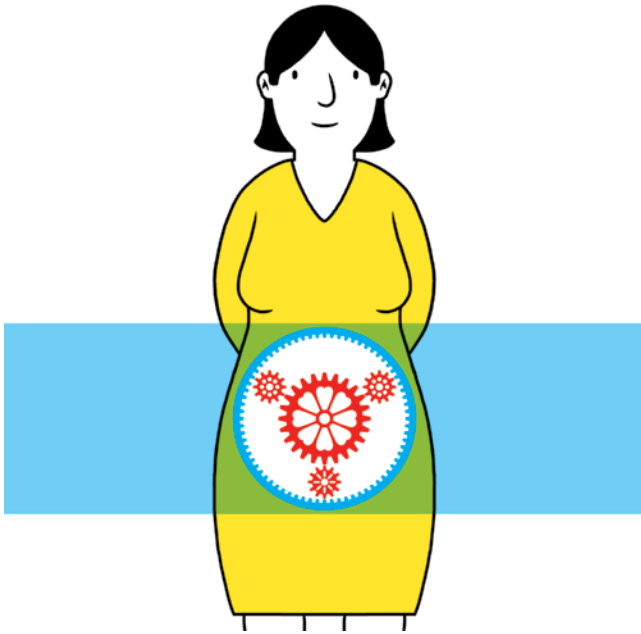
Moja synteza:

- › Nieobiektywne prawo.
- › Sprawiedliwość nie jest ślepa.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Ilustracja przedstawia Themis, alegorię sprawiedliwości. Jej opaska na oczy oznacza obiektywność, a patrzenie przez zasłonę, stronnictwo.

35 - CAN JUST TAKING A PICTURE HELP TO TREAT INFERTILITY?

Data publikacji: 26 lipiec, 2017

Autor: Melvin Konner

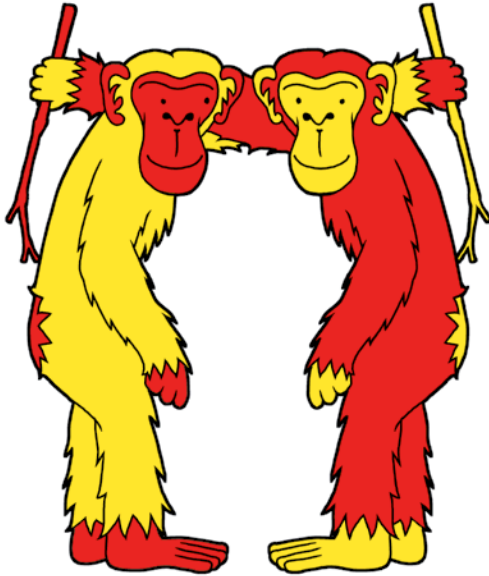
Streszczenie artykułu: “Najnowsze badania sugerują, że samo zrobienie zdjęcia – i związana z nim procedura – wydaje się leczyć bezpłodność.” (WSJ)

Moja synteza: Relacja między „fotografią” a płodnością.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: To był „delikatny” temat. Użyłem niebieskiej „wiązki światła” jako metafory obrazowania (fotografia) i układu zębatek jako metafory płodności. W wersji animowanej, koła zębate zmieniają kolor z czerwonego na niebieski i zmieniają prędkość obrotową sugerując „uzdrowienie”.

36 - WHAT CHIMPS UNDERSTAND ABOUT RECIPROCITY

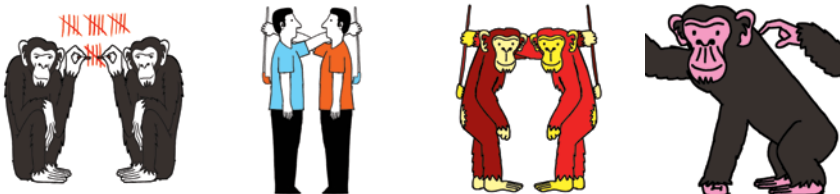
Data publikacji: 21 lipiec, 2017

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: „Nowe badania sugerują, że jeden z naszych najbliższych krewnych może rozumieć pojęcie równości i wykazywać się nim w życiu.” (WSJ)

Moja synteza:

- › Równość między szympancami.
- › Wymiana usług.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: Ta ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu, pokazuje obopólną wymianę usług między szympancami.

37 - FACEBOOK'S SURPRISING ROLE IN BEREAVEMENT

Data publikacji: 13 lipiec, 2017

Autor: Robert M. Sapolsky

Streszczenie artykułu: „Ostatnie badania wykazują, że w tych nowoczesnych wcieleniach socjalizacyjnych niektóre z naszych najgłębszych wzorców ewolucyjnych są bardzo intensywne.” (R. M. Sapolsky)

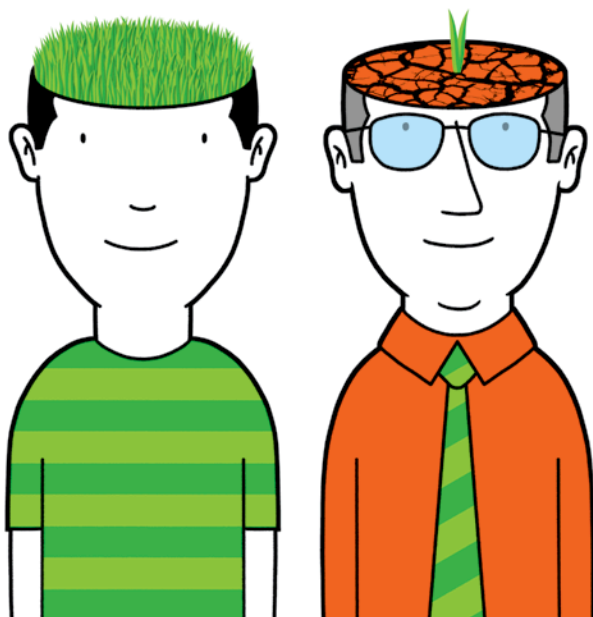
Moja synteza:

- › Ludzkie wzorce ewolucyjne „za Facebookiem”.
- › „Korzenie” Facebooka.
- › Facebook jako część ludzkiej natury.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Umieściłem sekwencje ewolucji „Mans Place in Nature” (Huxley) za “defaultowym” zdjęciem profilowym Facebooka, aby zaznaczyć bagaż ewolucji człowieka “za” naszym zachowaniem na Facebooku.

38 - HOW TO GET OLD BRAINS TO THINK LIKE YOUNG ONES

Data publikacji: 7 lipiec, 2017

Autor: Alison Gopnik

Streszczenie artykułu: „Naukowcy zaczynają odkrywać, dlaczego starsze mózgi są mniej elastyczne niż młode — i mają nadzieję wykorzystać swoje odkrycia do odwrócenia tego procesu.” (WSJ)

Moja synteza:

- › Dźwięk wpływający na mózg myszy.
- › „Młody mózg” i „stary mózg”.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 4.

Rozwiązanie: Użyłem metafory żyznej ziemi. „Młody mózg” to „żyzna gleba” umożliwiająca wzrost świeżej zielonej trawy, „stary mózg” to „bezpłodny teren”, pozwalający rosnać tylko jednemu źdźbłu.

39 - OUR NEED TO MAKE MUSIC FROM THE CACOPHONY OF IT ALL

Data publikacji: 14 czerwiec, 2017

Autor: Robert M. Sapolsky

Streszczenie artykułu: „Wszecławiat jest przypadkowy, ale nasze mózgi nie zgadzają się z taką jego koncepcją.” (WSJ) Tekst wyjaśnia, jak nasze mózgi radzą sobie z entropią i jak odnajdujemy wzorce w kakofonii.

Moja synteza: Jak nasz mózg zmienia chaos w porządek.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Opartem moją ilustrację na kontraście między zorganizowanymi i niezorganizowanymi nutami. Zorganizowane (czarne) są „w mózgu” postaci, podczas gdy otaczają ją niezorganizowane kolorowe.

40 - WHAT THE BLIND SEE (AND DON'T) WHEN GIVEN SIGHT

Data publikacji: 8 czerwiec, 2017

Autor: Alison Gopnik

Streszczenie artykułu: "W Indiach, dzięki badaniom przeprowadzonym w ramach projektu humanitarnego, naukowcy są obecnie w stanie stwierdzić, co widzą niewidomi po wyleczeniu." (WSJ)

Moja synteza:

- › Rozpoznawanie twarzy przez wyleczone niewidome dzieci.
- › Odzyskiwanie wzroku.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 6.

Rozwiązanie: To był „delikatny” temat. Moja dyrektorka artystyczna, Kelly Peck, poprosiła mnie, bym unikał pokazywania niewidomych dzieci. Pokazałem pojęcie „ślepoty” za pomocą metafory opaski na oczy, a „odzyskanie wzroku” ręki usuwającej tę opaskę.

41 - DOES FACEBOOK MAKE US UNHAPPY AND UNHEALTHY?

Data publikacji: 25 maj, 2017

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: „[...] nowe badania sugerujące, że Facebook sprawia, że jesteśmy nieszczęśliwi i mamy kłopoty ze zdrowiem.” (WSJ)

Moja synteza: Negatywny wpływ Facebooka.

Stworzyłem 5 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Użyłem metafory „pęknięcia”, aby pokazać, jak Facebook negatywnie wpływa na użytkowników.

42 - A TWINS STUDY SHOWS ADHD ISN'T JUST GENETIC

Data publikacji: 5 maj, 2017

Autor: Melvin Konner

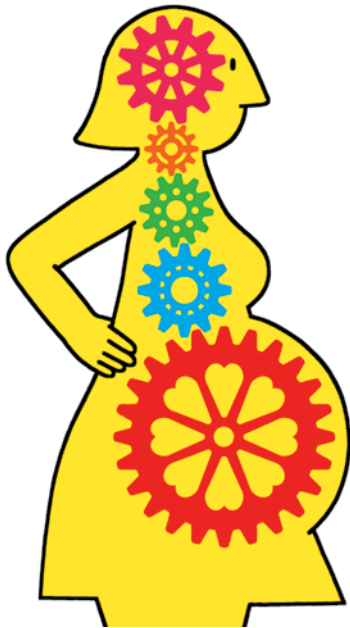
Streszczenie artykułu: “Badania nad bliźniętami wykazały, że zespół nadpobudliwości psychoruchowej/nadpobudliwości psychicznej nie jest genetyczny.” (WS) Czasami ADHD rozpoznaje się tylko u jednego z nich.

Moja synteza: Identyczne, ale różne bliźniaki.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: Obraz ma być symetrycznym odbiciem sugerującym, że chłopcy są bliźniakami i pokazują dwie różne możliwości — lewą i prawą, czerwoną i zieloną. Użyłem kontrastu kolorów jako metafory różnicy, dwaj chłopcy mają te same buty i są swoimi symetrycznymi odbiciami, ale różnią się kolorem, co sugeruje, że będąc identycznymi, są także inni.

43 - 'MOMNESIA'? NO, PREGNANCY MAY BOOST INTELLIGENCE

Data publikacji: 27 kwiecień, 2017

Autor: Susan Pinker

Streszczenie artykułu: „[...] najnowsze dowody na to, że ciąża i macierzyństwo sprawiają, że matki są mądrzejsze” (WSJ)

Moja synteza: Ciąża lub poród ma pozytywny wpływ na mózg matki.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Aby pokazać, jak ciąża może wpływać na mózg matki, użyłem, jako metafory, systemu kół zębatych o różnych rozmiarach.

44 - THE BRAIN SCIENCE OF CONFORMITY

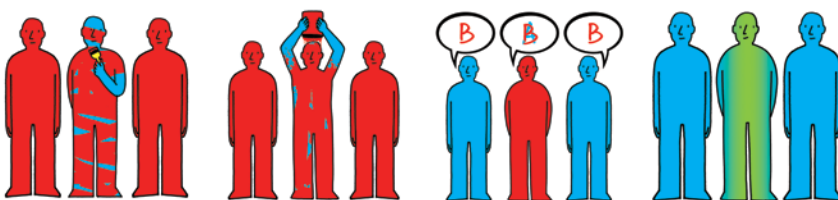
Data publikacji: 20 kwiecień, 2017

Autor: Robert M. Sapolsky

Streszczenie artykułu: „Dlaczego dążymy do tego żeby nie różnić się od otaczających nas ludzi? Z powodu niepokoju, że zostaniemy odrzuceni.” (WSJ)

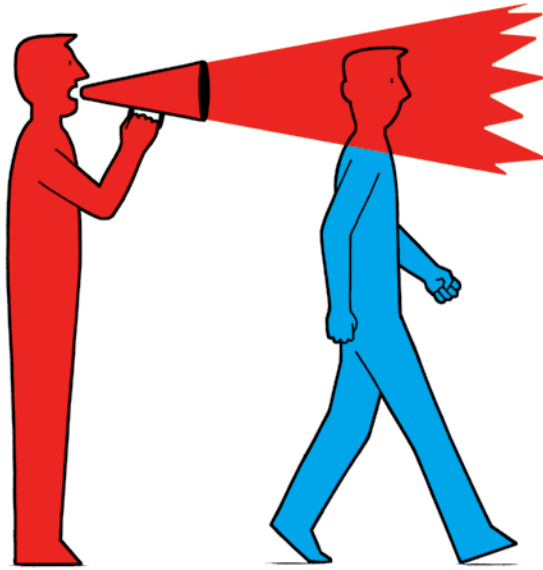
Moja synteza:

- › Każdy stara się być jak ci, którzy go otaczają.
- › Otoczenie zmienia człowieka.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Użyłem zmiany koloru jako metafory zmiany tożsamości lub wyglądu.

45 - THE SCIENCE OF “I WAS JUST FOLLOWING ORDERS”

Data publikacji: 12 kwiecień, 2017

Autor: Alison Gopnik

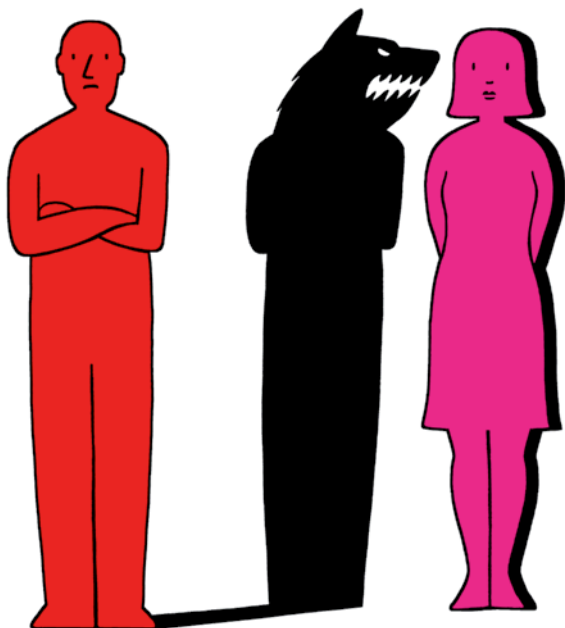
Streszczenie artykułu: „Po prostu podążałem za rozkazami”. Tekst przedstawia wyniki badań nad wolną wola, które wyjaśniają, jak to się dzieje, że pozornie dobrzy ludzie robią okropne rzeczy.” (WSJ)

Moja synteza: Wola ludzi zmienia się pod wpływem rozkazów.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 4.

Rozwiązanie: Użyłem kontrastu kolorów, jako metafory tożsamości, aby pokazać, jak nacisk, wyrażony rozkazem może wpływać na osobę.

46 - IN DOMESTIC ABUSE, A GAUGE OF WORDS AND DEEDS

Data publikacji: 7 kwiecień, 2017

Autor: Melvin Konner

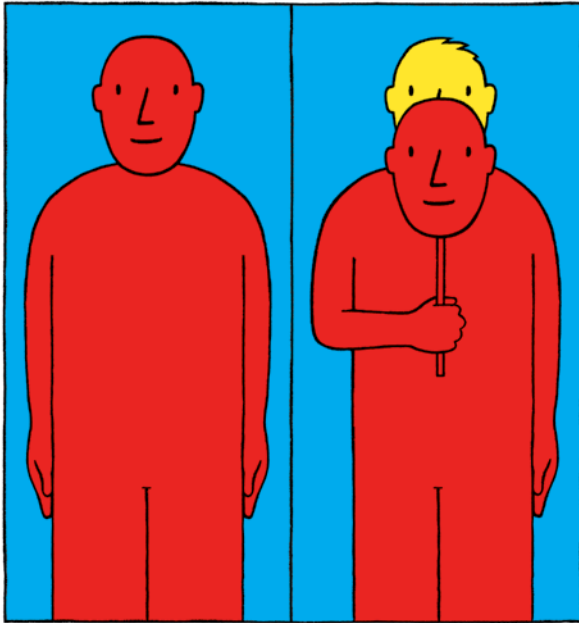
Streszczenie artykułu: “Wyniki nowych badań nad przemocą domową i związkiem między zagrożeniami a rzeczywistą przemocą, mogą pomóc rozpoznać, kiedy słowa sygnalizują zbliżające się niebezpieczeństwo.” (WSJ)

Moja synteza: Przemoc domowa jest często ukryta.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 4.

Rozwiązanie: To był „delikatny” temat. Przemoc domową pokazałem za pomocą metafory wilka, a fakt że, jest często ukrywana, za pomocą cienia. W wersji animowanej cień mężczyzny zmienia się w wilka.

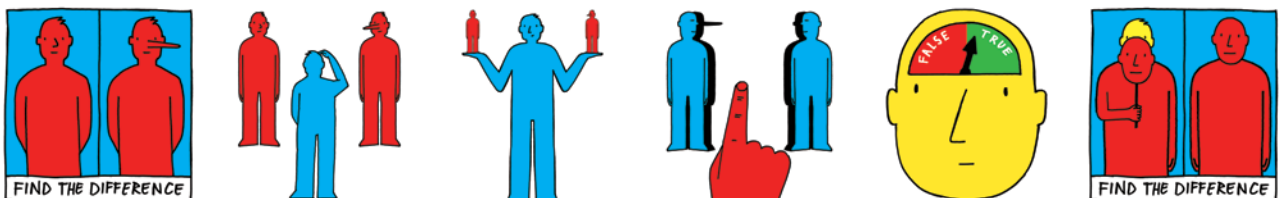
47 - YOU CAN'T BE FOOLED BY A CON? DON'T COUNT ON IT

Data publikacji: 31 marzec, 2017

Autor: Susan Pinker

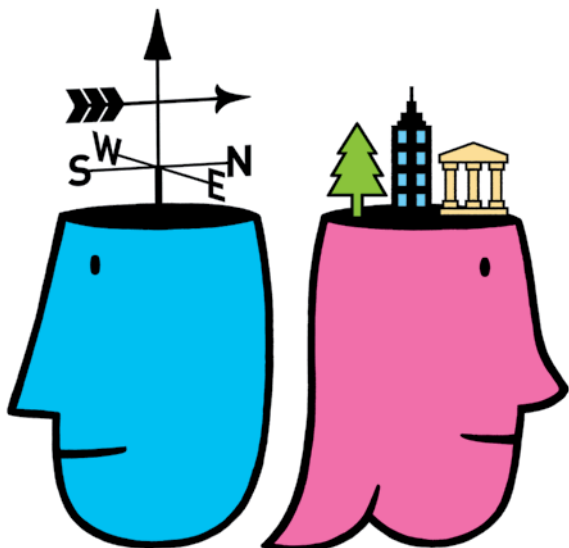
Streszczenie artykułu: „Nie można dać się zwieść oszustowi? Nie licz na to, mówi Susan Pinker, powołując się na kilka istotnych badań z kwietnia Prima.“ (WSJ)
Tekst przedstawia trudności w wykrywaniu kłamstw.

Moja synteza: Kłamcy i prawdomówni są trudni do odróżnienia.

Stworzyłem 6 szkiców do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 6.

Rozwiązanie: Użyłem metafory maski, aby zaznaczyć, że jedna z postaci jest kłamcą.

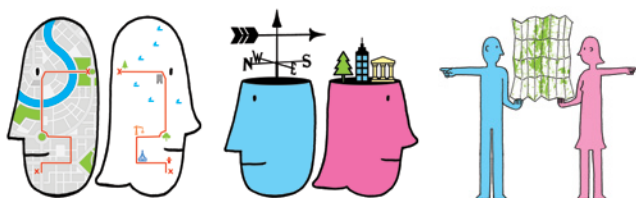
48 - DOES GENDER AFFECT THE WAY WE NAVIGATE?

Data publikacji: 10 marzec, 2017

Autor: Melvin Konner

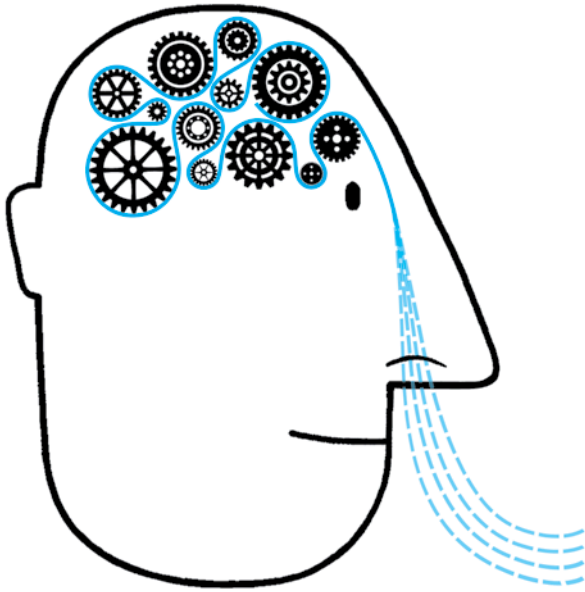
Streszczenie artykułu: „[...] najnowsze badania dotyczące poruszania się w przestrzeni mężczyzn i kobiet: co tłumaczy różnice?” (WSJ)

Moja synteza: Mężczyźni, poruszając się, posługują się mentalną mapą, kobiety używają punktów odniesienia.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu.

49 - A POOR SENSE OF SMELL MAY POINT TO BRAIN TROUBLE

Data publikacji: 2 marzec, 2017

Autor: Susan Pinker

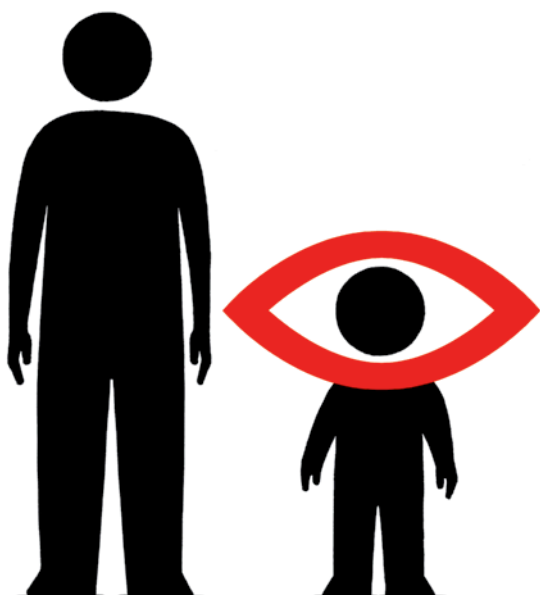
Streszczenie artykułu: „Nowe badanie dotyczące węchu sugerują, że deficyt węchu może wskazywać na problemy w pewnych obszarach mózgu.” (WSJ)

Moja synteza: Odczuwanie zapachów jest związane z funkcjonowaniem mózgu.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: Użyłem systemu kół zębatych jako metafory ludzkiego mózgu i przedstawiłem „zapach” kropkowaną linią, która porusza kręgi mózgu. W wersji animowanej kropkowana linia „zapachowa” wchodzi w nos i obraca koła zębate.

50 - WHEN CHILDREN BEAT ADULTS AT SEEING THE WORLD

Data publikacji: 16 luty, 2017

Autor: Alison Gopnik

Streszczenie artykułu: „Dorośli widzą więcej świata niż dzieci, prawda? Nie zawsze. Alison Gopnik o nowych eksperymentach, badających czy 4 i 5 letnie dzieci zwracają większą uwagę na to co widzą niż osoby dorosłe.” (WSJ)

Moja synteza: Percepcja dzieci a percepcja dorosłych.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 2.

Rozwiązanie: Zastąpiłem główkę dziecka olbrzymim okiem — źrenicą oka jest głowa dziecka — i zestawiał ją z osobą dorosłą. Aby ten obraz zadziałał, uprościłem figurki do reprezentacji piktograficznej.

51 - WATCHING TERROR AND OTHER TRAUMAS CAN DEEPLY HURT TEENAGERS

Data publikacji: 8 luty, 2017

Autor: Susan Pinker

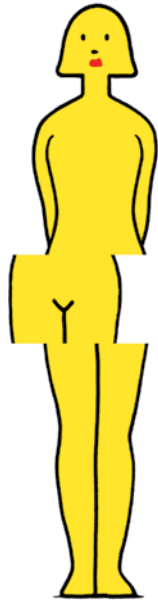
Streszczenie artykułu: „Najnowsze badania nastolatków dotyczące zamachów bombowych podczas maratonu w Bostonie pokazują jak, nawet nie bezpośredni, kontakt z przemocą może pozostawić długotrwałe ślady i głęboko nas zranić.” (WSJ)

Moja synteza: Przemoc pośrednia może mieć negatywny wpływ na widza.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: To był „delikatny” temat. Wyraziłem pojęcie „przemocy” przy pomocy przerażającego „agresywnego” czerwonego kształtu, który wyłania się z laptopa.

52 - SLOW PROGRESS ON AN INTIMATE WOMEN'S PROBLEM

Data publikacji: 3 luty, 2017

Autor: Melvin Konner

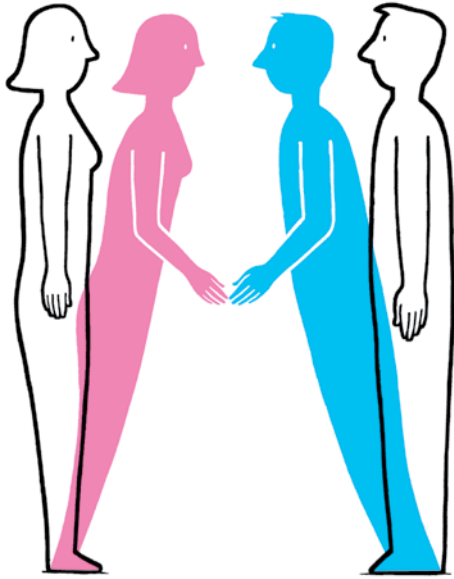
Streszczenie artykułu: „Aż połowa amerykańskich kobiet zgłasza problemy intymne.” (WSJ) Tekst omawia złożoność sytuacji.

Moja synteza: Problemy intymne u kobiet.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 3.

Rozwiązanie: To był „delikatny” temat. Użyłem przesunięcia jako metafory.

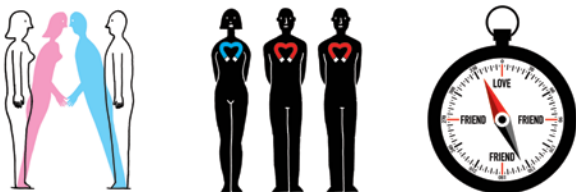
53 - IN ROMANCE, A LITTLE UNDERSTANDING GOES A LONG WAY

Data publikacji: 25 styczeń, 2017

Autor: By Robert M. Sapolsky

Streszczenie artykułu: “Notatka na Walentynki: Nasza atrakcyjność dla potencjalnych partnerów wzrasta, kiedy czujemy, że ich rozumiemy — nawet jeśli nie ma dowodów, że oni też nas rozumieją.” (WSJ)

Moja synteza: Emocjonalna atrakcyjność nie jest racjonalna.

Stworzyłem 3 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 1.

Rozwiązanie: Oparłem tą ilustrację na idei przyciągania. Wyobraziłem sobie interakcję między parą, która dzieje się na dwóch poziomach. Pierwszy to poziom fizyczny — czarny zarys postaci. Drugi to poziom emocjonalny — kolor postaci (w którym kolory są metaforami stanów emocjonalnych). Aby pokazać, że atrakcyjność jest oparta na emocjach, użyłem dwóch różnych pozycji ciała, jednej, aby wyrazić odległość, drugiej przyciąganie, odbywające się na poziomie emocjonalnym.

54 - MOBILE BANKING GIVES A BIG BOOST TO KENYA'S POOR

Data publikacji: 13 styczeń, 2017

Autor: Melvin Konner

Streszczenie artykułu: “Najnowsze badania w Kenii wykazują, że innowacja, którą jest bankowość mobilna eliminuje skrajne ubóstwo wielu osób, a zwłaszcza kobiet.” (WSJ)

Moja synteza: Bankowość mobilna ma pozytywny wpływ na kobiety w Kenii.

Stworzyłem 4 szkice do tego projektu. Klient wybrał szkic nr 4.

Rozwiązanie: Ilustracja jest dosłowną interpretacją tekstu. Użyłem ręki kobiety — mogącej być zidentyfikowaną jako Kenijka dzięki kenijjskiej bransoletce — trzymającej smartfon wyświetlający pieniądze na ekranie. W wersji animowanej telefon włącza się, ekran zmienia kolor, pieniądze pojawiają się, a ręka kobiety zmienia kolor z czerwonego (negatyw) na zielony (pozytywny).

Udział w międzynarodowych i krajowych imprezach artystycznych

- › **Miasto Meksyk 2018** – Udział w 15 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Warszawa 2018** – Udział w 26 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Miasto Meksyk 2016** – Udział w 14 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Miasto Meksyk 2014** – Udział w 13 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Nowy Jork 2013** – Wystawa indywidualna w Cristina Dos Santos Gallery .
- › **Warszawa 2012** – Udział w wystawie *ILUSTRACJA PL* - Illo.
- › **Tokio 2012** – Udział w wystawie *Design Freedom - Freedom for Design*.
- › **Warszawa 2012** – Udział w wystawie *Polish illustration review*.
- › **Mediolan 2010** – Udział w wystawie *Young Creative Poland*.
- › **Warszawa 2010** – Udział w 22 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Londyn 2009** – Udział w wystawie *Young Creative Poland*.
- › **Warszawa 2008** – Udział w 21 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Warszawa 2006** – Wystawa indywidualna w Galerii Ateneum Młodych.
- › **Warszawa 2006** – Udział w 20 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Montreal 2005** – Udział w wystawie *Le monde d'Alfred*, UQAM.
- › **Kraków 2005** – Udział w wystawie w Galerii Plakatu Kraków.
- › **Warszawa 2004** – Udział w 19 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Miasto Meksyk 2004** – Udział w Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Miasto Meksyk 2002** – Udział w Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Warszawa 2002** – Udział w 18 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Miasto Quebec 2002** – Udział w wystawie *L'affiche contemporaine au Québec*.
- › **Paryż 2001** – Udział w wystawie *Mais comment font-ils ?*, Galerie Anatôme.
- › **Warszawa 2000** – Udział w 17 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Warszawa 1998** – Udział w 16 Międzynarodowej Biennale Plakatu.
- › **Katowice 1998** – Udział w 16 Międzynarodowej Biennale Plakatu.

Udział w międzynarodowych i krajowych publikacjach

- › **Adobe Create Magazine** – <https://adobe.ly/2TasR46>
- › **Oto sztuka polskiego plakatu** – Dorota Folga-Januszewska. Bosz, 2018.
- › **L'image qui parle** – Książka samopublikowana, 2015.
- › **L'image qui parle: répertoire** – Książka samopublikowana, 2015.
- › **L'affiche au Québec, des origines à nos jours** – Marc H. Choko. Les Éditions de L'Homme, 2001.
- › **Mistrzowie plakatu i ich uczniowie** – Zdzisław Szubert. PWR SA, 2008.
- › **udział w katalogach Biennale Plakatu** – Warszawa 1998-2014, 2016-2018, Miasto Meksyk 2002, 2004, 2014, 2016, 2018.

Udział w międzynarodowych kolekcjach muzealnych

- › Udział w kolekcji stałej Museum für Kunst und Gewerbe w Hamburgu.
- › Udział w kolekcji stałej Musée National des Beaux-Arts du Québec.
- › Udział w kolekcji stałej Muzeum Plakatu w Wilanowie.

Udział w konkursach

49. KRAKOWSKI FESTIWAL FILMOWY 2009

- › Plakat festiwalowy
Wygrany konkurs na plakat Krakowskiego Festiwalu Filmowego

COMMUNICATION ARTS, PHOTOGRAPHY & ILLUSTRATION ANNUAL 2005

- › Plakat – *Raymond Savignac affichiste*
Klient: Centre de Design, UQAM

GRAFIKA 2005

- › Plakat – *7 km² d'infini*
Klient: Office national du film du Canada
Ilustracja: Tomasz Walenta

APPLIED ARTS, PHOTOGRAPHY & ILLUSTRATION ANNUAL 2005

- › Ilustracja prasowa – *Bush 2004*
Klient: The Progressive

APPLIED ARTS, PHOTOGRAPHY & ILLUSTRATION ANNUAL 2004

- › Plakat – *Mrozek*
Klient: The Polish Cultural Institute i La Mama Théâtre w Nowym Jorku.

APPLIED ARTS, PHOTOGRAPHY & ILLUSTRATION ANNUAL 2003

- › Ilustracja prasowa – *Fall Books*
Klient: The Washington Post Book Review

LUX 2003

- › „Grand prix” – kategoria plakat – *Cabaret médiatique des Zapartistes*
Klient: Les Zapartistes

APPLIED ARTS, DESIGN 2002

- › Najlepsza okładka i najlepszy kompletny magazyn – *Plaisirs de Vivre vol. 13 numéro 3*
Dyrektorka kreatywna: Annie Lachapelle
Design: Tomasz Walenta

DIGITAL MARKETING AWARDS, INTERACTIVE DESIGN 2002

- › “Gold” – kategoria komentarz – *Cirque du Soleil expérimental*
- › “Best of show” – kategoria treść i informacja – *Cirque du Soleil, Odysea expérimental*
Dyrektor kreatywny: Kristian Manchester (Diesel Marketing)

GRAFIKA 2002

- › Nominacja – kategoria plakat kulturalny – *Les Zapartistes présentent leur cabaret politique*
Klient: Café Théâtre l'Aperté

GRAFIKA 2001

- › „Grand prix” — kategoria czasopismo — *Architecture et Idées Magazine (Ai)*

Klient: Architecture and Ideas

Dyrekcja kreatywna: Annie Lachapelle i Mario Mercier

Design: Tomasz Walenta

- › Nominacja — kategoria raport roczny — *Rapport annuel Cinémathèque Québécoise*

Klient: La Cinémathèque québécoise

Dyrekcja kreatywna: Annie Lachapelle i Mario Mercier

Design: Tomasz Walenta

BIBLIOGRAFIA

Broszkiewicz, P. (2012). *Charlesa Sandersa Peirce'a koncepcja znaku względem Peirce'owskiego pragmatyzmu*. <https://ssf.apsl.edu.pl/baza/wydawn/ssf11/broszkiewicz.pdf>

Bruneau, M., Villeneuve, A. et Burns, S.L. (2007). *Traiter de recherche création en art : entre la quête d'un territoire et la singularité des parcours*. Sainte-Foy : Presses de l'Université du Québec.

Lenk, K. (2003). *Myślące plakaty*. 2+3D (4/2003).

Groupe μ . (1992). *Traité du signe visuel : Pour une rhétorique de l'image*. Paryż : Éditions du Seuil.

Molino, J. (1985). *Pour une histoire de l'interprétation : Les étapes de l'herméneutique*. Philosophiques (vol. 12, no. 1).

Moustakas, C. (1990). *Heuristic Research: Design, Methodology, and Applications*. Thousand Oaks : SAGE Publications.

Peirce, C. S. et Deledalle, G. (1978). *Écrits sur le signe*. Paryż : Éditions du Seuil.

Saint-Arnaud, Y. (1992). *Connaître par l'action*. Montréal : Presses de l'Université de Montréal.

Saint-Arnaud, Y. (2001). *La réflexion dans l'action : Un changement de paradigme*. Recherche et formation (no. 36), 17-27.

Schön, D.A. (1994). *Le praticien réflexif : À la recherche du savoir caché dans l'agir professionnel*. (J. Heynemand et D. Gagnon, trad.). Montréal : Éditions Logiques. (Original publié en 1983).

Schön, D.A. (1996). « À la recherche d'une nouvelle épistémologie de la pratique et de ce qu'elle implique pour l'éducation des adultes », w J.-M. Barbier (dir.), *Savoirs théoriques et savoirs d'action*, Paryż : Presses universitaires de France.

Schubert, Z. (2008). *Poster Masters and Pupils*. Warszawa : Przedsiębiorstwo Wydawnicze Rzeczpospolita.

ANEKSY

Aneks 1 – Dane osobowe

Aneks 2 – Dyplom PhD

Aneks 3 – Wykaz dorobku artystycznego zrealizowanego od momentu otrzymania doktoratu.

Aneks 4 – Portfolio dydaktyczne – 2017-2019

Aneks 5 – *Practical Work Methodology*